

Møteinnkalling

Utvalg: **Arbeidsutvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre**
Møtested: Vensmoen (Røkland) Saltdal kommune
Dato: 25.01.2013
Tidspunkt: 10:00

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf. 400 35 630. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Saksliste

Utvalgs- saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv- saksnr
AU 1/2013	Godkjenning av innkalling/ protokoll		2003/577
AU 2/2013	Referatsaker		2003/577
RS 1/2013	Innspill til nasjonalparkstyrets vedtak - Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften til saueleting i Fauske og Sørfold kommuner - Fauske og Sørfold saueholdsforening		2012/7868
RS 2/2013	Endringer i vedtektene for nasjonalpark-/verneområdestyrene		2013/142
RS 3/2013	Høringsbrev - Endringer i naturoppsynsloven og naturmangfoldloven		2013/153
RS 4/2013	Låkhu nasjonalpark		2013/366
RS 5/2013	MIDNOR - Klage på vedtak - Fjellrosen - Fauske og Sørfold Jeger og Fiskerforening		2011/9150
RS 6/2013	Evaluering FRU		2012/6869
RS 7/2013	Vurdering av habilitet - "Sykkelprosjektet", Saltdal kommune		2011/7506
AU 3/2013	Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften til frakt av bagasje og utstyr og vedhogst - Kjell Arne Carlsen		2013/382
AU 4/2013	Junkerdal nasjonalpark - Søknad dispensasjon for ekstraturer med motorisert transport fra hytte ved Beritvatnet - Cato og Elisabeth Angler Johansen		2006/8832
AU 5/2013	Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet for transport til hytter - Saltdal jeger- og fiskerforening		2012/9011
AU 6/2013	Endringer i vedtektene for nasjonalpark-/verneområdestyrene		2013/557
AU 7/2013	Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for bruk av snøskuter for transport til hytte - Bjørn og Gunnhild Karlsen		2013/89
AU 8/2013	Junkerdal nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Solvågvatnet - Saltdal jeger- og fiskerforening		2012/9009
AU 9/2013	Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for bruk av snøscooter til egen hytte - Jon Jakobsen		2012/8488



Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 BODØ

Innspill til nasjonalparkstyrets vedtak - Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften til saueleting i Fauske og Sørfold kommuner - Fauske og Sørfold saueholdsforening

Viser til mottatt kopi av arbeidsutvalgets vedtak i sak 44/2012. I vedtaket innvilges dispensasjon for å benytte snøskuter for å leite etter sau som ikke har latt seg finne ved ordinær nedsanking.

Fylkesmannen har klagerett på nasjonalparkstyrets vedtak, dette for å sikre at verneforskriften ikke uthules eller misbrukes. I denne saken har vi ut fra en helhetsvurdering valgt å ikke klage, men vi har likevel noen merknader til vedtaket som vi håper styret vil ta med seg i seinere behandling av slike saker.

I den aktuelle saken er det søkt om å bruke snøskuter til å lete etter sau som skal være observert i Fridalen etter at sankinga er avsluttet. Det er særlig plantefelt som ansees aktuelle som oppholdssted for disse sauene. Etter søknad ga arbeidsutvalget tillatelse til å kjøre snøskuter for å leite sau. Tillatelsen innebærer at det er gitt tillatelse til å kjøre snøskuter over en strekning på om lag 23 km i nasjonalparken. Det må i tillegg kjøres om lag 5 km utenfor parken. Det er gitt tillatelse til inntil 3 turer med inntil 2 snøskutere. Kjøringen skjer på et tidspunkt på året hvor det er lite snø. Store deler av traséen går i høyfjellsområder som må anses som lite sannsynlige oppholdssteder for den sauene som det skal letes etter. Ved å velge et annet startsted, Fridalen, kunne de aktuelle områdene vært nådd pr ski eller eventuelt pr. snøskuter (dersom slik tillatelse hadde blitt gitt) med en betydelig kortere avstand fra vei.

Nasjonalparkene har som formål *å verne landskapet med planter og dyr, geologiske forekomster og kulturminner mot utbygging, anlegg, forurensning og annen aktivitet som kan skade formålet med vernet, og sikre en uforstyrret opplevelse av naturen, jf nml § 35 andre ledd andre punktum.* Forskriften for Sjunkhatten nasjonalpark har derfor som utgangspunkt at all motorisert ferdsel er forbudt, jf § 3 pkt. 6.1. Forskriften har en egen bestemmelse som tilsier at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til *bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med husdyrhold.* Slike hjemler må sees opp mot motorferdsellovens bestemmelser. Bruk av motorkjøretøyer for sanking og tilsyn av sau er ikke direkte hjemlet i motorferdsellovens bestemmelser, d.v.s. at formålet ikke kommer inn under bestemmelsen i § 4 første ledd bokstav c. Den omsøkte motorferdselen som nasjonalparkstyret her har gitt tillatelse til er derfor også søknadspliktig etter § 6 i forskrift

om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag, og bestemmelser i tilknytning til kommunedelplan for motorferdsel i utmark i Fauske kommune.

Fylkesmannen er kritisk til omfanget av kjøring og nasjonalparkstyrets begrunnelse og vedtak i saken. Det er ikke lagt vekt på hensynet til verneverdiene, som skal være førende for vedtak etter verneforskriften. Dette vises blant annet gjennom omfanget av kjøringa og at kjøringen ikke begrenses til et minimum gjennom for eksempel valg av trasé eller pålegg om å lokalisere sauen pr ski eller fot. Det finnes altså alternativer som ikke er belyst eller vurdert i forbindelse med vedtaket som er fattet, jf nml. §§ 11 og 12.

Videre heter det i begrunnelsen at *Det er et mål for forvaltningen at kulturlandskapet skal holdes åpent ved beiting så langt mulig*. Dette finner vi ikke igjen i formålet med vernet og det vitner også om en noe snever forståelse av verneverdiene i området. Det finnes naturtyper og områder i Sjunghatten nasjonalpark som kan klassifiseres som kulturlandskap der naturverdiene er knyttet til en aktiv kulturmarksbruk, for eksempel slått eller beite. Pr dato er imidlertid disse områdene ikke identifisert og kartavgrenset, men antas å ligge i nær tilknytning til eldre bo- og driftsområder. I det aktuelle området (Sæterdalen, Austerdalen og Furnesheia) er ikke beite en betingelse for verneverdiene – vegetasjonen i området er ikke beitebetinget – men beite skader heller ikke verneverdiene nevneverdig. Kulturlandskapsargumentet passer derfor svært dårlig i gjeldende sak, og har egentlig ingen relevans.

Det er imidlertid lov å tillegge for eksempel hensynet til dyrevelferd eller næringsutøvelse vekt, jf. § 14 i naturmangfoldloven – det betyr imidlertid ikke at verneforskriften og vernets formål kan settes til side. Avveiningen mellom bruk og vern er i stor grad gjort ved opprettelse av vernet og det betyr at verneverdiene i en nasjonalpark har forrang foran andre hensyn.

Det er videre et mål i enhver nasjonalpark å sikre mulighetene for en *uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv (...)*, jf. nml § 35. Det er derfor nødvendig å begrense motorferdsel til et minimum. Ved tillatelser til bruk av motorkjøretøyer, både barmarkskjøretøyer og snøskutere, er derfor viktig å legge til grunn et prinsipp om å minimalisere ferdselen i nasjonalparken og at korteste vei benyttes med mindre det er behov for å pålegge omveier for å unngå forstyrrelser eller liknende. Dette prinsippet gjelder for øvrig motorferdsel i utmark generelt, jf. formålet i motorferdselloven om «*å regulere motorferdselen i utmark og vassdrag med sikte på å verne om naturmiljøet og fremme trivselen*».

Når det gjelder selve formålet med kjøringen ser Fylkesmannen at det i enkelttilfeller kan være hensiktsmessig å gi tillatelse til bruk av snøskuter til å hente ned sau som er blitt igjen etter sankning og som for eksempel står fast på grunn av snømengder. I dette tilfellet gjelder dispensasjonen leting etter sau som skal være sett i området. I de fleste tilfeller bør det være hensiktsmessig å lete sau pr ski, dersom det er snø, og eventuelt få en tillatelse til å hente sauen med snøskuter når denne er lokalisert. Det vil alltid kunne være muligheter for at sau blir igjen etter sankning og en utvikling der det gis tillatelser til å lete sau med snøskuter vil over tid være en uheldig utvikling i forhold til å sikre en *uforstyrret naturopplevelse* og også kunne påvirke verneverdiene negativt gjennom økt slitasje på sårbar vegetasjon og forstyrrelse av fugle- og dyreliv.

Med hilsen

Roar Høgsæt (e.f.)
fylkesmiljøvernssjef

Christian Brun-Jenssen
fagansvarlig

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:
Direktoratet for naturforvaltning Postboks 5672 Sluppen 7485 Trondheim

Fra: Madsen Kjell Eivind[fmnokma@fylkesmannen.no]
Dato: 15.01.2013 14:51:35
Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland
Kopi: postmottak@dirnat.no
Tittel: Innspill til nasjonalparkstyrets vedtak - Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften til saueleting i Fauske og Sørfold kommuner - Fauske og Sørfold saueholdsforening

Vedlagt følger brev til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Deres saksnummer 2012/7868

Kjell Eivind Madsen
rådgiver
miljøvernavdelinga
Fylkesmannen i Nordland

Tlf 75 53 15 85
E-postadresse: fmnokma@fylkesmannen.no

www.fmno.no
www.twitter.com/FMNordland
www.facebook.com/FylkesmannenNO

Innspill til nasjonalparkstyrets vedtak - Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften til saueleting i Fauske og Sørfold kommuner - Fauske og Sørfold saueholdsforening:
Innspill til nasjonalparkstyrets vedtak - Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften til saueleting i Fauske og Sørfold kommuner - Fauske og Sørfold saueholdsforening.DOC



DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Ifølge liste

Deres ref

Vår ref
12/3205

Dato
17.12.2012

Endringer i vedtektene for nasjonalpark-/verneområdestyrene

Den nye ordningen med lokal forvaltning av nasjonalparker og andre større verneområder, har nå vært i funksjon siden 2010. På bakgrunn av erfaringene så langt, vil departementet gjennomføre enkelte endringer i vedtektene. Dette for å ivareta hensynet til en rasjonell og effektiv forvaltning og for å gjøre vedtektene mer presise.

Endring av punkt 6 om nasjonalparkstyrets sekretariat

Departementet viser til at flere nasjonalpark-/verneområdestyrer har ønsket adgang til å delegerer myndighet til nasjonalpark-/verneområdeforvalteren. Dette gjelder spesielt saker knyttet til motorferdsel og annen ferdsel, hvor det er et stort antall saker, og hvor det regelmessig behandles tillatelser etter verneforskriftenes spesifiserte dispensasjonsbestemmelser. Departementet ser at det kan være hensiktsmessig at styrene gis adgang til å delegerer myndighet til forvalter på dette saksfeltet, da det her er tale om et stort antall saker. Departementet har på bakgrunn av dette foretatt en endring i pkt 6 i vedtektene for nasjonalpark-/verneområdestyrene. Ordlyden i pkt 6 i vedtektene blir nå;

Sekretariatet for nasjonalpark-/verneområdestyret består av en eller flere nasjonalpark-/verneområdeforvalter(ere) som ansettes av Fylkesmannen i og i dialog med styret. Fylkesmannen i har personalansvaret for nasjonalpark-/verneområdeforvalteren(e). Sekretariatet kan fremme innstillinger overfor styret om saker som gjelder forvaltning av verneområdet/ene. Sekretariatet er underlagt nasjonalpark-/verneområdestyret i alle saker som angår forvaltningen av verneområdet/ene.

Styret kan gi forvalteren myndighet til å treffe vedtak i alle saker som gjelder søknad om tillatelse etter verneforskriftenes spesifiserte dispensasjonsbestemmelser om ferdsel

Det er ikke anledning til å delegerer adgangen til å treffe vedtak etter naturmangfoldloven § 48.

Postadresse
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo
postmottak@md.dep.no

Kontoradresse
Myntgt. 2
<http://www.md.dep.no/>

Telefon
22 24 90 90
Org no.
972 417 882

Avdeling for naturforvaltning
Telefaks

Saksbehandler
Morten Gluva
22245832

Forvalterens vedtak skal treffes i tråd med naturmangfoldloven, verneforskriftene og eventuell forvaltningsplan. Der det ikke foreligger godkjent forvaltningsplan skal styret vurdere om det skal gis særskilte retningslinjer for behandlingen av denne typen saker.

Miljøverndepartementet har utarbeidet egen instruks for prosessen knyttet til ansettelse av nasjonalpark-/verneområdeforvalteren.

Adgangen til delegering innebærer at forvalter kan gis myndighet til å behandle alle typer søknader om ferdsel etter verneforskriftenes spesifiserte tillatelsesbestemmelser. Dette inkluderer eksempelvis bl.a. motorferdsel både på snødekt mark og barkmark, organisert ferdsel, og ferdsel med hest, sykkel eller hundespenn.

Gjennom arbeidet med forvaltningsplanen fastsettes rammene for hvordan slike saker skal håndteres. Omfanget av ferdsel må ikke være i strid med verneformålet, naturmangfoldlovens bestemmelser og de bevaringsmålene som er satt i forvaltningsplanen.

Vi vil presisere at delegeringen ikke gjelder søknader om ferdsel som må behandles etter naturmangfoldloven § 48.

Endring av punkt 8.5 om brudd på naturmangfoldloven/verneforskriftene

I vedtektene pkt 8.5 ble det opprinnelig vist til feil kapittel i naturmangfoldloven, samt at ordlyden er upresis i forhold om det er Fylkesmannen eller Direktoratet for naturforvaltning som er rett mottaker av rapporteringen, der administrative sanksjoner kan være aktuelt. Departementet endrer derfor dette punktet slik at ordlyden blir:

Styret har som forvaltningsmyndighet et selvstendig ansvar for å påse at alle brudd på verneforskriftene som styret får kjennskap til blir rapportert/anmeldt til politiet dersom forholdet er straffbart. Kopi av anmeldelse/rapport skal sendes Fylkesmannen og Direktoratet for naturforvaltning. Der administrative sanksjoner er aktuelt, jf. naturmangfoldloven kap. IX, skal styret oversende en rapport om forholdet til Fylkesmannen med kopi til Direktoratet for naturforvaltning.

Med hilsen

Lene Lyngby (e.f.)
ekspedisjonssjef

Torbjørn Lange
avdelingsdirektør

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.

Kopi: Direktoratet for naturforvaltning

Fylkesmennene

Adresseliste

Blåfjella-Skjækerfjella
nasjonalparkstyre
Brattfjell-Vindeggen
verneområdestyre
Breheimen
nasjonalparkstyre
Dovrefjell nasjonalparkstyre
Folgefonna
nasjonalparkstyre
Forollhogna
nasjonalparkstyre
Hallingskarvet
nasjonalparkstyre
Jostedalsbreen
nasjonalparkstyre
Jotunheimen
nasjonalparkstyre
Kvænangsbotn-Navitdalen
verneområdestyre
Lomsdal-Visten
nasjonalparkstyre
Lyngsalpan
verneområdestyre
Midtre Nordland
nasjonalparkstyre
Naustdal-Gjengedal
verneområdestyre
Nordkvaløy-Rebbernesøy
verneområdestyre
Nærøyfjorden
verneområdestyre
Oksøy-Ryvingen og
Flekkefjord
verneområdestyre
Reisa nasjonalparkstyre
Rohkunborri nasjonalpark
Rondane-Dovre
nasjonalparkstyre
Seiland nasjonalparkstyre
Setesdal Vesthei
Ryfylkeheiane og

Adresseliste

Frafjordheiane

Stabbursdalen

nasjonalparkstyre

Stølsheimen

verneområdestyre

Trollheimen og Innerdalen

verneområdestyre

Varangerhalvøya

nasjonalparkstyre

Vega verneområdestyre

Ytre Hvaler

nasjonalparkstyre

Øvre Dividal nasjonalpark

Øvre Pasvik

nasjonalparkstyre

Ålfotbreen verneområdestyre

Verneområdestyret for

Geiranger-Herdalen

Langsua nasjonalparkstyre

Ifølge liste

Deres ref

Vår ref
12/5835

Dato
19.12.2012

Høringsbrev - Endringer i naturoppsynsloven og naturmangfoldloven

Miljøverndepartementet sender med dette på høring forslag om endring i, lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold, og lov 21. juni 1996 nr. 38 om statlig naturoppsyn.

Det foreslås endringer i naturoppsynsloven § 2. Endringene innebærer en presisering av hjemmelsgrunnlaget for Statens naturoppsyns kontrollvirksomhet. Det foreslås videre endringer i naturmangfoldloven §§ 34 og 36. Endringene innebærer en presisering av reglene om verneforskrifter generelt, og om forskrifter for landskapsvernområder spesielt. Det foreslås en endring i naturmangfoldloven § 53 om virkeområdet for utvalgte naturtyper i verneområder. Det foreslås videre en endring av naturmangfoldloven § 62 om klagerett. Det foreslås til sist en endring i naturmangfoldloven § 77 om overgangsbestemmelser for verneforskrifter.

Nedenfor følger en nærmere redegjørelse for forslagene. Eventuell uttalelse til forslagene bes sendt til Miljøverndepartementet, Avdeling for naturforvaltning, Postboks 8013 Dep, 0030 Oslo innen **mandag 4. februar 2013**. I tillegg bes uttalelsene sendt pr. e-post til oivind.dannevig@md.dep.no. Av hensyn til fremdrift i saken vil det ikke kunne påregnes utsettelse med høringsfristen.

Liste over høringsinstansene ligger ved. Instansene bes å vurdere om forslaget bør forelegges for eventuelle underordnede organer.

1. Endringer i naturmangfoldloven

a. Naturmangfoldloven § 34

Bakgrunn og gjeldende rett:

Naturmangfoldloven § 34 fastsetter nærmere regler om verneforskrifter. Bestemmelsen gir nærmere regler om hva som kan og skal reguleres i verneforskrifter. Det er en fast praksis for at det i verneforskrifter gis nærmere regler for hvilke tiltak som er forbudt, hvilke tiltak som kan gjennomføres uhindret av vernet, og hvilke tiltak som kan tillates etter nærmere søknad.

Departementets vurderinger og forslag:

For å klargjøre at det i verneforskriftene kan pålegges søknadsplikt for nærmere angitte tiltak foreslås det en presisering om dette i naturmangfoldloven § 34 fjerde ledd.

Bakgrunnen for forslaget er at det kan stilles spørsmål ved om det i dag er adgang til å straffesanksjonere overtredelse av søknadsplikten, da søknadsplikten ikke er uttrykkelig lovfestet.

Miljøverndepartementet foreslår at § 34 fjerde ledd, nytt annet punktum får følgende ordlyd.

Det kan også gis bestemmelser om hvilke tiltak som må ha tillatelse fra forvaltningsmyndigheten.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Etter Miljøverndepartementets vurdering innebærer forslaget kun en lovfesting av eksisterende praksis. Forslaget vil ha den praktiske betydning at overtredelse av søknadsplikten vil kunne påtales og sanksjoneres. Forslaget anses for øvrig ikke å ha økonomiske eller administrative konsekvenser.

b. Naturmangfoldloven § 36

Bakgrunn og gjeldende rett:

Naturmangfoldloven § 36 fastsetter nærmere regler om landskapsvernområder. Det sentrale ved vern av landskapsvernområder er at de vernes mot en vesentlig endring av landskapets særpreg eller karakter. Det er i § 36 annet ledd femte punktum gitt nærmere rammer for hva som kan reguleres i forskrifter for landskapsvernområder. Etter ordlyden kan det *"gis bestemmelser om hva som kan endre landskapets særpreg eller karakter vesentlig, om krav til landskapsmessig tilpassing, og om ferdsel som ikke skjer til fots"*.

For å sikre at formålet med vern av landskapsvernområder oppnås, dvs. at områdets særpreg og karakter bevares, har det vært en fast praksis for at det i forskrifter for landskapsvernområder fastsettes reguleringer av en rekke typer tiltak som alene, eller sett i sammenheng med andre tiltak *kan* endre landskapets særpreg eller karakter. Årsaken til at det også er regulert tiltak som isolert sett ikke alltid vil kunne sies å gi en

vesentlig endring av landskapets særpreg eller karakter, er at summen av flere slike tiltak, sett i sammenheng med andre tiltak, vil kunne medføre en slik vesentlig endring. Eksempelvis er det vanlig med regulering av opplag av båter og parkering av campingvogner, gravearbeider, uttak og fjerning av større steiner og blokker, nydyrking, nyplanting, planering, oppsetting av skilt, merking av stier. osv. Selv om flere av disse tiltakene ikke alltid kan sies å endre landskapets særpreg eller karakter vesentlig når de vurderes isolert sett, vil man lett få en vesentlig endring av landskapet dersom det kommer flere av de opplistede tiltakene. Tiltakene er derfor regulert i forskriftene, slik at de krever særskilt tillatelse eller dispensasjon fra vernet for at de kan gjennomføres. Dette sikrer forvaltningsmyndigheten en mulighet til å vurdere samlet belastning av tiltakene og derved unngå vesentlig endring av landskapets særpreg eller karakter.

Det er i naturmangfoldloven § 36 annet ledd tredje punktum ikke fastsatt uttrykkelig at man ved forskrift kan gi regler om tiltak som sett i sammenheng med andre eksisterende og fremtidige tiltak kan endre landskapets særpreg eller karakter vesentlig. Det følger imidlertid av naturmangfoldloven § 34 fjerde ledd første punktum at det innenfor den rammen som gjelder for den enkelte vernekategori, kan gis forskriftsbestemmelser med regulering av "virksomhet som i seg selv eller sammen med annen bruk kan motvirke formålet med vernet".

Departementets vurdering og forslag

For å harmonisere § 36 med § 34 fjerde ledd, og for å presisere rettsstilstanden, foreslår departementet en justering av ordlyden i § 36. Det foreslås presisert at det i forskriftene kan gis bestemmelser om hvilke tiltak som enkeltvis, eller sett i sammenheng med andre tiltak, kan anses å medføre en vesentlig endring av landskapets særpreg og karakter. Presiseringen innebærer en klargjøring av at det i forskrifter for landskapsvernområder også kan gis bestemmelser om tiltak som isolert sett ikke kan endre det vernede landskapets særpreg eller karakter vesentlig, dersom slike tiltak sett i sammenheng med andre tiltak kan gi en vesentlig endring.

Det er etter Miljøverndepartementets oppfatning naturlig at verneforskriftene regulerer detaljene i hvilke tiltak som enkeltvis eller samlet sett vesentlig kan endre landskapets særpreg eller karakter. Forskriftsregulering gir en mer forutsigbar forvaltning, og det gjør det enklere for den enkelte å forutberegne sin rettsstilling ved spørsmål om tiltak i verneområder.

Det er i § 36 fastsatt en øvre grense for hva som kan reguleres i forskrift, gjennom presisering av at det ikke kan gis bestemmelser om ferdsel til fots, og at pågående virksomhet skal kunne fortsette så lenge denne ikke er innebærer vesentlig endring av landskapets særpreg eller karakter. Det foreslås ingen endringer i dette øvre nivået for hva som kan reguleres i landskapsvernområder.

Departementet foreslår at naturmangfoldloven § 36 annet ledd etter dette får følgende ordlyd:

«I et landskapsvernområde må det ikke settes i verk tiltak som *alene eller sammen med eksisterende og fremtidige tiltak* kan endre det vernede landskapets særpreg eller karakter vesentlig. I forskriften kan det gis bestemmelser om *tiltak som alene eller sammen med eksisterende og fremtidige tiltak* kan endre landskapets særpreg eller karakter vesentlig, om krav til landskapsmessig tilpassing, og om ferdsel som ikke skjer til fots. Pågående virksomhet kan fortsette og utvikles innenfor rammen av første punktum. Nye tiltak skal tilpasses landskapet.»

Administrative og økonomiske konsekvenser

Etter Miljøverndepartementets vurdering innebærer forslaget kun en lovfesting av eksisterende praksis, og forslaget anses derfor ikke å ha økonomiske eller administrative konsekvenser.

c. Naturmangfoldloven § 53

Gjeldende rett:

Forholdet mellom beskyttelse i form av forskrifter om utvalgt naturtype og forskrifter om områdevern er ikke regulert i naturmangfoldloven. Det fremkommer imidlertid av ot.prp. nr. 52 (2008 – 2009) side 431 at reglene om områdevern i naturmangfoldloven kapittel V går foran reglene om utvalgte naturtyper, og at reglene i §§ 49 til 53 ikke gjelder for slike forekomster.

Departementets vurderinger og forslag:

Uttalelsen i proposisjonen bygget på en forutsetning om at det i verneområdene uansett gjelder et strengt vern av alle naturtyper og at det derfor er unødig å gi reglene om utvalgte naturtyper virkning i disse områdene. Denne forutsetningen er imidlertid ikke korrekt. I visse verneområder er ikke naturtyper i seg selv gitt særskilt vern. Dette gjelder for eksempel i flere landskapsvernområder. I naturreservater kan det også være at enkelte naturtyper mangler vern, ved at verneformålet er knyttet spesifikt til bestemte andre naturtyper eller andre verneverdier. Uttalelsen i proposisjonen medfører dermed at det kan gjøres inngrep i utvalgte naturtyper i verneområder uten vurderinger etter naturmangfoldlovens regler om utvalgte naturtyper. Det er etter departementets en utilsiktet virkning at utvalgte naturtyper på denne måten får en mindre omfattende beskyttelse inne i verneområder enn utenfor, og det foreslås at dette rettes opp.

Departementet foreslår derfor en ny bestemmelse om at reglene i §§ 49 til 53 også gjelder i områder vernet etter naturmangfoldloven kapittel V, jf. § 77. Med henvisning til overgangsbestemmelsen i § 77 vil dette dermed også gjelde eldre vernevedtak. Dette medfører at det blir samme meldeplikt, saksbehandling og vurdering av utvalgte naturtyper innenfor som utenfor verneområder. Ved tiltak i verneområder betyr dette at forvaltningsmyndigheten må ta særlig hensyn etter § 53 ved saksbehandling av vedtak

som berører utvalgte naturtyper. Tiltak i verneområder som ikke krever saksbehandling etter verneforskriften eller naturmangfoldloven § 48 må evt. behandles etter reglene om meldeplikt for utvalgte naturtyper dersom disse kommer til anvendelse jf. naturmangfoldloven §§ 54 og 55.

Departementet foreslår at § 54 fjerde ledd får følgende tilføyelse:

Forskrift etter § 52 gjelder også forekomster av utvalgte naturtyper i områder vernet etter kapittel V, eller eldre vernevedtak, jf. § 77.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Forslaget vil medføre at forvaltningsmyndigheten i verneområdene får plikt til å ta hensyn til eventuelle forekomster av utvalgte naturtyper i verneområder ved saksbehandling av saker som berører slike forekomster. Tilsvarende plikt vil også gjelde eventuell sektormyndighet der tiltak også krever saksbehandling etter sektorregelverk. Forslaget innebærer videre at det for jord- og skogbrukstiltak i verneområder hvor slike tiltak ikke krever saksbehandling etter verneforskriften eller sektorregelverk, vil gjelde en alminnelig meldeplikt til kommunen etter naturmangfoldloven §§ 54-55. Departementet legger til grunn at dette vil gjelde i relativt få saker, da det i de fleste verneområder uansett er søknadsplikt etter verneforskriften for denne type tiltak.

d. Naturmangfoldloven § 62

Bakgrunn og gjeldende rett:

Ved budsjettbehandlingen for budsjettåret 2010 ble det innført en ny modell for lokal forvaltning av verneområder i Norge. Bakgrunnen er nærmere omtalt i prp. 1. S (2009-2010) s. 218-226 for Miljøverndepartementet, samt Innst 9. S (2009-2010) s 59-60. Modellen for lokal forvaltning innebærer at det kan opprettes særskilte organer, dvs. nasjonalpark- eller verneområdestyrer, bestående av representanter fra hver kommune, fra berørt(e) fylkeskommuner, og med representasjon fra Sametinget i samiske områder, som får delegert myndighet til å forvalte verneområder. Fylkesmannen har klagerett over vedtak fattet av slike særskilt opprettede organer. Klageretten er fastsatt i delegasjonsvedtakene.

Miljøverndepartementets vurderinger og forslag:

Klageretten er pr. i dag hjemlet i delegasjonsvedtakene som legger forvaltningsmyndigheten til nasjonalpark- og verneområdestyrer. Miljøverndepartementet anser det som hensiktsmessig at dette også presiseres i naturmangfoldloven § 62, som er den generelle bestemmelsen i loven om myndighet og klagerett. Bakgrunnen for at denne reguleringen ikke allerede er presisert i loven skyldes at det ved vedtakelsen av naturmangfoldloven fortsatt var uklart hvorvidt og evt. hvordan modellen for forvaltning av nasjonalparker og andre store verneområder skulle utformes, herunder om nasjonalpark- og verneområdestyrene skulle opprettes som kommunale organer. Bestemmelsen har derfor ingen særskilt regulering av fylkesmannens klagerett over vedtak fattet av slike særskilt

oppnevnte organer, i motsetning til vedtak fattet av kommuner etter delegasjon. Det foreslås derfor en tilføyelse i naturmangfoldloven § 62 om klagerett over vedtak fattet av særskilt opprettede organer.

Miljøverndepartementet foreslår at § 62 annet ledd, annet punktum skal lyde:

Fylkesmannen har klagerett over vedtak truffet av kommunen etter delegasjon, og over vedtak fattet etter delegasjon av organ som er særskilt oppnevnt etter første ledd.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Etter Miljøverndepartementets vurdering innebærer ikke forslagene økonomiske eller administrative konsekvenser, da det kun er en lovfesting av eksisterende praksis hjemlet i delegasjonsvedtakene.

e. Naturmangfoldloven § 77

Bakgrunn og gjeldende rett

En rekke verneforskrifter er gitt med hjemmel i de nå opphevede lov om naturfredning av 25. juli 1910 nr. 3, lov om naturvern av 1. desember 1954 og lov om naturvern av 19. juni 1970 nr. 63. Selv om disse lovene er opphevet står vernevedtakene ved lag i medhold av naturmangfoldloven § 77.

Miljøverndepartementets forslag og vurderinger

For at de foreslåtte presiseringene i § 34 fjerde ledd om søknadsplikt og § 36 annet ledd om forskrifter for landskapsvernområder skal gis virkning også for eldre verneforskrifter foreslås det en tilføyelse om dette i naturmangfoldloven § 77 første ledd annet punktum.

Miljøverndepartementet foreslår at § 77 første ledd, annet punktum skal lyde:

§ 34 fjerde ledd, § 36 annet ledd og § 48 gjelder også for eldre vernevedtak

Administrative og økonomiske konsekvenser

Etter Miljøverndepartementets vurdering innebærer ikke forslaget økonomiske eller administrative konsekvenser.

2. Endring i lov om statlig naturoppsyn

a. Generelt

Med lov 21. juni 1996 nr. 38 om statlig naturoppsyn (naturoppsynsloven), fikk vi den første helhetlige lovgivning om tilsyn og kontroll med den del av miljøforvaltningens lovgivning som er knyttet til bærekraftig bruk og vern av naturmangfold og utmark. Loven la grunnlaget for opprettelsen av Statens naturoppsyn (SNO) som tilsynsmyndighet.

Formålet med oppsynet er å ivareta nasjonale miljøverdier og forebygge miljøkriminalitet. Loven retter seg følgelig både mot naturen selv og mot menneskelig adferd i naturen. Mye tilsyn i form av naturoppsyn utføres som et såkalt helhetlig oppsyn, der oppsynet retter seg både mot naturtilstanden og mot overholdelse av regelverk innenfor oppsynets ansvarsområde.

Naturoppsynsloven § 2 første ledd pålegger oppsynet å føre kontroll med at bestemmelser gitt i eller i medhold av frilufsloven, naturmangfoldloven, motorferdselloven, kulturminneloven, viltloven, lakse- og innlandsfiskloven og markaloven blir overholdt. Det samme gjelder forurensningsloven så langt departementet bestemmer. Etter § 2 annet ledd kan departementet gi forskrift om at oppsynet skal føre kontroll med overholdelse av bestemmelser gitt i medhold av plan- og bygningsloven vedrørende utvalgte naturtyper. Slik forskrift er ikke gitt.

Oppsynets oppgaver omfatter kriminalitetsforebygging, tilsyn og kontroll, veiledning og informasjon, skjøtsel og tilrettelegging samt registrering og dokumentasjon. Oppsynet er også gitt oppgaver innenfor rovviltforvaltning.

SNO er organisert som en egen tilsynsvirksomhet i Direktoratet for naturforvaltning (DN), og ivaretar alle spørsmål om naturoppsyn på direktoratsnivå. De lokalt ansatte i SNO er knyttet til bestemte geografiske områder, men er ansatt i DN.

b. Lov om fritids- og småbåter § 40 som ny § 2 første ledd nr. 8

Bakgrunn og gjeldende rett:

Forskrift 22. juni 2012 nr. 567 om bruk av vannscooter og lignende er gitt med hjemmel i lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 41, jf. § 40. Etter forskriften § 4 første ledd skal Statens naturoppsyn føre kontroll med at bestemmelsene gitt i eller i medhold av loven, forskriften og kommunens forskrift blir overholdt. Lov om fritids- og småbåter § 40 er imidlertid ikke nevnt i naturoppsynsloven § 2 første ledd.

Miljøverndepartementets vurderinger og forslag:

Departementet foreslår at lov om fritids- og småbåter § 40 føyes til listen i naturoppsynsloven § 2 første ledd over lover som naturoppsynet skal føre kontroll med. Hjemmel for tilsyn og kontroll foreligger allerede i forskriften § 4 første ledd. Av pedagogiske årsaker og av hensyn til brukervennlighet for borgerne, er det imidlertid ønskelig at naturoppsynsloven § 2 gir en fullstendig oversikt over de lover naturoppsynet kan og skal føre tilsyn med.

Det er på høring et forslag om endring av § 2 første ledd som innebærer at naturvernloven tas ut og erstattes med naturmangfoldloven. I det følgende legges denne endringen til grunn. Lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 40 vil da bli ny nr. 8 i § 2 første ledd.

Naturoppsynsloven § 2 første ledd nr. 8 vil etter dette få følgende ordlyd:

8. lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 40

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget medfører ingen realitetsendring og får ikke administrative eller økonomiske konsekvenser.

c. Nærmere angivelse av tilsynskompetansen

Bakgrunn og gjeldende rett:

Naturoppsynsloven § 2 første ledd pålegger oppsynet å føre kontroll med at bestemmelsene gitt i eller i medhold av angitte lover blir overholdt.

Loven angir imidlertid ikke nærmere hvilke fullmakter oppsynet har for å utføre dette tilsynet. Lakse- og innlandsfiskeloven, viltloven, markaloven og naturmangfoldloven inneholder nærmere angivelser av tilsyns- og kontrollhjemlene. Øvrige lover angitt i § 2 første ledd gjør ikke det.

Det foreligger per i dag en etablert praksis for hvordan Statens naturoppsyn utfører sine plikter etter § 2 første ledd. Denne praksisen innebærer blant annet at oppsynet kan stanse personer, kjøretøy og fartøy, kreve fremlagt tillatelser mv. og kreve opplysninger om identitet.

Politiet har etter politiloven et primæransvar for forebygging og bekjempelse av kriminalitet, og er det statlige naturoppsynets viktigste samarbeidspart når det gjelder forebygging av miljøkriminalitet og kontroll med overholdelsen av de lover som er nevnt i naturoppsynsloven § 2. Hvis oppsynets kontrollvirksomhet fører til begrunnet mistanke om at lov eller forskrift er overtrådt, vil oppsynet, i alle fall hvis overtredelsen er alvorlig, anmelde saken til politiet for videre oppfølging. Hvor terskelen skal ligge for at oppsynet skal ta en sak videre til politiet, blir avklart i dialog mellom oppsynet og Politidirektoratet. Antall anmeldelser som følge av oppsynets kontrollvirksomhet har i de senere år variert fra ca. 600 til ca. 1000 saker per år på landsbasis.

Etter naturoppsynsloven § 3 kan oppsynspersonell gis begrenset politimyndighet etter politiloven. Med begrenset politimyndighet har oppsynspersonellet samme fullmakter som politiet, men myndigheten vil normalt være begrenset i tid eller til nærmere bestemte saker eller funksjoner. Ved utøvelse av begrenset politimyndighet er oppsynspersonellet underlagt politiet.

Miljøverndepartementets vurderinger og forslag:

Departementet foreslår en klargjøring og presisering av hva som ligger i naturoppsynets plikt og hjemmel til å føre tilsyn. Dette vil gjøre tilsynsplikten klarere og tilsynsfullmaktene tydeligere og enklere å praktisere. Etter departementets mening er en klargjøring og presisering viktig både av hensyn til borgerne som er gjenstand for

tilsyn og av hensyn til oppsynets arbeidssituasjon og mulighet til effektiv etterlevelse av lovpålagte oppgaver.

Departementet foreslår at oppsynets tilsynsplikt og rett klargjøres i § 2 første ledd, som gis slik ordlyd:

Oppsynet fører tilsyn med miljøtilstanden og med at bestemmelsene gitt i eller i medhold av

- 1. lov 28. juni 1957 nr. 16 om friluftslivet,*
- 2. lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven), eller eldre vernevedtak, jf. § 77,*
- 3. lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag,*
- 4. lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner,*
- 5. lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet,*
- 6. lov 15. mai 1992 nr. 47 om laksefisk og innlandsfisk m.v.,*
- 7. lov 5. juni 2009 nr. 35 om naturområder i Oslo og nærliggende kommuner (markaloven),*
- 8. lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 40*

blir overholdt. Det samme gjelder lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall, så langt departementet bestemmer.

Av bestemmelsen fremgår det at naturopsynet fører tilsyn med miljøtilstanden og med at bestemmelsene gitt i og i medhold av bestemmelsene i første og annet ledd loven blir overholdt. Innholdet i bestemmelsen tilsvarer i hovedsak naturmangfoldloven § 63 første ledd første punktum.

Departementet har lagt til grunn samme begrepsbruk som i naturmangfoldloven § 63. Forarbeidene til naturmangfoldloven definerer tilsyn som et samlebegrep for miljøovervåking og kontroll. Med miljøovervåking menes en systematisk innsamling av data ved hjelp av etterprøvbare metoder. Med kontroll menes å følge med på om regelverk overholdes. Forvaltningsmessig kontroll er ikke avhengig av noe konkret mistankegrunnlag, men kan skje rutinemessig for å kontrollere at handlinger/virksomhet skjer i henhold til gjeldende regelverk. Kontroll kan også foretas i forebyggende øyemed. Denne begrepsbruken skiller seg noe fra begrepene i nåværende naturopsynslov § 2, som ikke nevner miljøovervåking særskilt, men hvor miljøovervåking kan tenkes omfattet både av "kontroll" i første ledd og av "registrering og dokumentasjon" i tredje ledd.

Bestemmelsen angir både hva oppsynet har plikt til å føre tilsyn med og hva tilsynet har rett til å føre tilsyn med.

Kontroll med overholdelse av regelverk er begrenset til de regler som angis i § 2 første og annet ledd. Oppsynet har dermed verken rett eller plikt til å føre kontroll med overholdelse av andre lover og regler. Oppsynet kan dermed ikke å føre kontroll med om fører av snøskuter eller ATV har gyldig førerkort, om vedkommende kjører i påvirket tilstand, om vedkommende bruker hjelm eller om kjøretøyet er registrert.

Tilsynsobjektets plikter og oppsynets fullmakter til å føre tilsyn foreslås presisert i en ny § 3. Tilsynsfullmaktene vil da fremgå av samme lov som pålegger oppsynet å føre tilsyn. Fullmaktene vil gjelde ved tilsyn med alle lovene angitt § 2. Det er hensiktsmessig at oppsynets grunnleggende og generelle tilsynsfullmakter fremgår i samme lov som fastlegger oppsynets plikter og oppgaver, i stedet for at de fremgår av de enkelte særlovene. Forslaget vil imidlertid supplere og ikke innskrenke de spesielle tilsynsbestemmelsene som følger av særlovene.

Den nærmere angivelsen av naturoppsynets generelle hjemmel til å føre tilsyn, er ment som en presisering og klargjøring av gjeldende praksis. Endringsforslaget tar ikke sikte på å gi naturoppsynet større fullmakter enn det de utøver i dag, verken etter naturoppsynsloven eller etter særlovene.

Ved utarbeidelsen av forslaget har departementet lagt til grunn at naturoppsynet og politiet dels har overlappende oppgaver, samtidig som de har ulike roller og dermed ulike virkemidler. Naturoppsyn og politi arbeider begge med kontroll av om regler blir overholdt og avdekking av eventuelle regelbrudd. Tvangsmidler som ransaking, pågripelse og beslag er imidlertid forbeholdt politiet. Oppsynets virkemidler må angis med utgangspunkt i rolleforståelsen og etter en avveining av muliggjøring av et effektivt tilsyn, hensynet til forholdsmessighet og kompetanse.

Departementet har også lagt vekt på at tilsynsfullmaktene bør være så presise som mulig. Dette er viktig for sikre oppsynet en trygg og god arbeidssituasjon. Samtidig er det viktig for forutsigbarheten til borgerne som blir gjenstand for tilsyn.

Departementet foreslår at ny § 3 får følgende ordlyd:

§ 3 Oppsynets tilsynsfullmakter

Under utøvelse av tilsynet skal den som blir kontrollert gi oppsynet nødvendig bistand og opplysninger.

Når det er nødvendig for utøvelse av tilsynet, og det ikke etter sakens art og forholdene ellers vil være et uforholdsmessig inngrep, kan oppsynet:

- stanse personer, kjøretøy og fartøy*
- kreve fremlagt tillatelser, dispensasjoner mv. som er påkrevet etter de lover oppsynet fører tilsyn med*
- kreve opplysninger om navn, fødselsdato og adresse, samt fremlagt dokumentasjon som kan bekrefte disse opplysningene*
- pålegge den som blir kontrollert å ikke forlate stedet før kontrollen er avsluttet*

- *ha uhindret adgang til private veier, herunder veier stengt ved bom eller lignende*
- *ha uhindret adgang til innmark, med unntak av hustomt*
- *bortvise personer, kjøretøy og fartøy fra områder ved overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av første og annet ledd.*

Tilsynsbestemmelsene innskrenker ikke tilsynsadgangen som følger av særlovene nevnt i første ledd.

Oppsynet har rett til å ferdes med bruk av motorkjøretøy, båt eller luftfartøy når dette er nødvendig for utføring av oppsynets oppgaver. Motorferdsel skal skje så skånsomt og begrenset som forholdene tillater.

Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder straffes den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i første og annet ledd.

Som det fremgår av forslaget, flyttes siste ledd i nåværende § 2 til fjerde ledd i ny § 3. Grunnen til dette er at bestemmelsen berører oppsynets fullmakter. Det gjøres ingen endringer i bestemmelsen.

Plikten i første ledd foreslås straffesanksjonert i femte ledd, se punkt d.

Nåværende § 3 til § 6 blir ny § 4 til § 7.

Første ledd fastslår at den som blir kontrollert, plikter å gi oppsynet nødvendig bistand og opplysninger. Bestemmelsen tilsvarer naturmangfoldloven § 63 annet ledd første punktum. Tilsvarende eller lignende regler finnes også i lakse- og innlandsfiskeloven § 42, i utøvelsesforskriften til viltloven § 37 og i markaloven § 17 tredje ledd.

Hva som skal anses som nødvendig bistand og opplysninger, må vurderes konkret ut fra omstendighetene i den enkelte sak. Generelt kreves at bistanden og informasjonen må være nødvendig for at tilsynet kan settes i stand til å utføre kontroll med at loven blir overholdt. Plikten innebærer blant annet plikt til å stanse, plikt til å fremlegge tillatelser mv. og plikt til å gi opplysninger om identitet. Bestemmelsen medfører ingen plikt til å åpne bagasjerom på kjøretøy, vise frem innholdet i sekker eller lignende. Bestemmelsen gir heller ingen plikt til å la seg kroppsvisitere. Departementet foreslår å straffesanksjonere brudd på bistandsplikten, se punkt d under.

Tilsynsobjektets plikt til å gi oppsynet nødvendig bistand og opplysninger, henger nøye sammen med oppsynets fullmakter ved utføring av tilsyn. Annet punktum angir oppsynets tilsyns- og kontrollfullmakter. Når det er nødvendig for utøvelse av tilsynet og det ikke etter sakens art og forholdene ellers vil være et uforholdsmessig inngrep, kan oppsynet stanse personer, kjøretøy og fartøy, kreve fremlagt tillatelser, dispensasjoner mv. som er påkrevet etter de lover oppsynet fører kontroll med, kreve opplysninger om identitet, gi pålegg om ikke å forlate stedet før kontrollen er avsluttet, få uhindret adgang til private veier og innmark samt bortvise personer, kjøretøy og fartøy. Ved at oppsynets fullmakter presiseres i lovteksten, blir det klart både for

oppsynet og for den er gjenstand for tilsyn, hvilke hjemler oppsynet har og hvilke pålegg tilsynsobjektet må forholde seg til.

Felles for alle fullmaktene i annet ledd, er krav om nødvendighet og forholdsmessighet.

Det er en grunnleggende forutsetning at tiltaket må være nødvendig. Formålet med tjenestehandlingen må ikke med rimelighet kunne nås på annen måte. Dette innebærer at mindre inngripende virkemidler må være forsøkt eller at de etter omstendighetene fremstår som hensiktsløse. Dersom man kan velge mellom flere virkemidler, skal man velge det som er minst inngripende. Videre forutsettes det at tilsynet skjer med adekvate virkemidler. Tiltaket skal være formålstjenlig og egnet til å løse oppgaven.

Kravet til forholdsmessighet mellom tjenestehandlingens mål og middel innebærer at oppsynet ikke skal bruke virkemidler i større grad enn det som er nødvendig og at fordelene eller nytten av tiltaket må være større enn ulempen eller skaden.

Forholdsmessigheten skal vurderes på forhånd, samtidig som det må foretas en løpende vurdering underveis av mulige skadevirkninger i forhold til det mål man ønsker å oppnå. Kravet til forholdsmessighet innebærer ikke bare at man skal vurdere valg av virkemiddel, men også om og hvor lenge man kan bruke virkemiddelet.

I den konkrete situasjonen, er det oppsynspersonellet som vurderer om kravene til nødvendighet og forholdsmessighet er oppfylt. Spørsmålet kan imidlertid bestrides i en eventuell straffesak om brudd på § 3 første og annet ledd.

Annet ledd første strekpunkt gir oppsynet adgang til å stanse personer, kjøretøy og fartøy. Bestemmelsen tilsvarende naturmangfoldloven § 63 annet ledd annet punktum. Tilsvarende eller lignende regler finnes også i lakse- og innlandsfiskeoven § 42 og i markaloven § 17 tredje ledd.

En adgang til å stanse personer, kjøretøy og fartøy er helt grunnleggende for å kunne føre tilsyn etter naturoppsynsloven. Stansing er begrenset til de tilfellene som har bakgrunn i oppsynets lovpålagte oppgaver og når stansing er nødvendig for utøvelsen av tilsynet, noe som må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle av den som utfører tilsynet. I praksis vil stansing være den eneste muligheten for den som utfører tilsynet til for eksempel å foreta kontroll av legitimasjon eller innhente nødvendige opplysninger. I tillegg kan det være nødvendig å stoppe personer, fartøy eller motorkjøretøy for å gi råd og veiledning.

Stansing kan skje ved muntlig pålegg. Stansing kan også skje ved at oppsynet stiller seg opp fysisk og markerer stans eller at oppsynets kjøretøy eller lignende oppstilles som fysisk stengsel. Stansingsretten gir ikke adgang til å anvende aktiv fysisk makt under stansingen, ikke ut tenningsnøkkel på kjøretøy eller forfølge person eller kjøretøy i et forsøk på avskjæring. Oppsynet kan følge etter personer og kjøretøy, for eksempel for å dokumentere registreringsnummer eller for å informere politiet om hvor

vedkommende befinner seg, men bare dersom dette kan skje på en forsvarlig måte, uten å fravike fartsbestemmelser og lignende og ikke har preg av forfølgning.

Annet ledd annet strekpunkt gir oppsynet adgang til å kreve fremlagt tillatelser, dispensasjoner mv. som er påkrevet etter de lover oppsynet fører kontroll med. Dette kan for eksempel være tillatelse til motorisert ferdsel i utmark, tillatelse til anleggstiltak i et verneområde, bekreftelse på betalt jeger- og fiskeavgift eller reinsdyrkort.

Annet ledd tredje strekpunkt gir oppsynet adgang til å kreve opplysninger om navn, fødselsdato og adresse. En slik plikt følger også av straffeloven § 333. Departementet foreslår også at oppsynet kan kreve fremlagt dokumentasjon som kan bekrefte opplysningene. Med adresse menes både fast bopel og angivelse av aktuelt bosted (som for eksempel en hytte, hotell eller båthavn). Kjennskap til aktuelt bosted kan være nødvendig der en sak fordrer umiddelbar oppfølging, for eksempel der politiet skal følge opp en sak og foreta promillekontroll av fører av kjøretøy.

Selv om det ikke følger av etablert praksis, foreslår departementet i annet ledd fjerde strekpunkt å gi oppsynet hjemmel til å pålegge tilsynsobjektet å ikke forlate stedet frem til kontroll er avsluttet. Et slikt pålegg kan bare dreie seg om et kort tidsrom på få minutter, for eksempel for at oppsynet kan ringe kommune eller fylkesmann for å kontrollere opplysninger eller for å informere politiet om en situasjon.

Oppsynet har ikke hjemmel til fysisk å holde tilbake tilsynsobjektet. Straffeprosessloven § 176, jf. § 170 a vil imidlertid gi oppsynet adgang til pågripelse i enkelte særlige tilfeller. Tilbakeholdelse vil i helt spesielle tilfeller også kunne skje med hjemmel i nødrett.

I annet ledd femte strekpunkt foreslås det å gi oppsynet uhindret adgang til private veier, herunder veier stengt ved bom eller lignende, samt innmark (med unntak av hustomt). Bestemmelsen må sees i sammenheng med regelen i nåværende § 2 sjette ledd (foreslått som ny § 3 fjerde ledd), som gir oppsynet rett til å ferdes med bruk av motorkjøretøy, båt eller luftfartøy når det er nødvendig for utføring av tilsynets oppgaver. Det følger av forarbeidene at slik ferdsel kan skje selv om grunneier motsetter seg det.

For å sikre den private sone, avgrenses oppsynets tilgang mot hustomt. Hustomt skal forstås som i frilufsloven med rettspraksis. Bestemmelsen gir ikke oppsynet adgang til bygninger eller anlegg. Ved privat vei som er avstengt, må formuleringen "uhindret adgang" forstås slik at oppsynet kan kreve å få låst opp bom eller stengsel for veien. Ellers ville grunneier eller rettighetshaver i praksis kunne unndra seg tilsynet. Uhindret adgang til stengte bomveier er i mange tilfeller helt nødvendig for å forebygge eller hindre for eksempel ulovlig jakt, og er særlig aktuelt i forbindelse med forebygging av og kontroll med ulovlig felling av fredet rovvilt.

Etter annet ledd sjette strekpunkt foreslår departementet at oppsynet gis en bortvisningsrett. Dette kan være aktuelt ved ulovlig ferdsel i verneområder, i tilknytning til fredede kulturminner, ulovlig telting og bortvisning av badende fra holmer med ilandstigningsforbud. Bortvisning skjer da i form av et pålegg om å fjerne seg fra et bestemt område. Bortvisningsretten gir ingen adgang til å anvende fysisk makt. Departementet vil foreta en vurdering av om bortvisning vil være et enkeltvedtak, som utløser klagerett og hvordan man i praksis skal håndtere det.

Av tredje ledd fremgår det at kontrollbestemmelsene ikke innskrenker kontrolladgangen etter særlovene nevnt i første ledd. Naturmangfoldloven § 64 har eksempelvis en bestemmelse om gransking som går lenger enn den foreslåtte bestemmelsen i naturoppsynsloven § 3. På naturmangfoldlovens område vil oppsynets kompetanse følgelig være videre enn det som følger av naturoppsynsloven.

Forslagene begrenser ikke de rettighetene oppsynspersonell har ved tildeling av begrenset politimyndighet.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget tar sikte på å lovfeste gjeldende praksis og vil derfor ikke få administrative eller økonomiske konsekvenser.

d. Straff

Bakgrunn og gjeldende rett:

Nekting av å medvirke til tilsyn og kontroll etter naturmangfoldloven er straffbart, jf. loven § 75. Tilsvarende bestemmelser finnes i lakse- og innlandsfiskeloven § 49 og markaloven § 20. Naturoppsynsloven har naturlig nok ingen bestemmelse om straff, da loven ikke inneholder noen nærmere angivelse av pliktene ved tilsyn og kontroll.

Miljøverndepartementets vurderinger og forslag:

Hvis kontrollen med lovverket skal bli effektiv, må det få konsekvenser for den som ikke er villig til å medvirke. I og med at oppsynet i svært begrenset grad har anledning til å sette fysisk makt bak sine pålegg, bør unnlatelse av å stanse, fremlegge dokumenter, gi opplysninger om identitet, etterlevelse av pålegg om ikke å forlate stedet før kontrollen er avsluttet, gi adgang til private veier og innmark samt etterkomme bortvisning, gjøres straffbart. En straffebestemmelse for manglende medvirkning ved tilsyn og kontroll, er en naturlig konsekvens av at plikten til medvirkning og generelle kontrollfullmakter lovfestes.

Etter departementets mening bør straffebestemmelsen i naturoppsynsloven, som bestemmelsen i naturmangfoldloven og lakse- og innlandsfiskeloven, ramme både forsettlige og uaktsomme overtredelser.

Departementet foreslår at strafferammen blir den samme som for overtredelse av straffeloven § 333, som er bøter eller fengsel i inntil 3 måneder.

Departementet foreslår et nytt femte ledd i § 3 med følgende ordlyd:

Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder straffes den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i første og annet ledd.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Endringen kan medføre noen flere anmeldelser som følge av for eksempel unnlatt stansing eller unnlatt fremlegging av tillatelser mv. I mange tilfeller er dette imidlertid straffbart allerede, ved overtredelse av naturmangfoldloven. Unnlattelse av å oppgi navn, fødselsdato og adresse er straffbart etter straffeloven § 333. For øvrig får forslaget ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Med hilsen

Torbjørn Lange (e.f.)
avdelingsdirektør

Øivind Dannevig
rådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.

Høringsinstanser

Finansdepartementet
Fiskeri- og kystdepartementet
Forsvarsdepartementet
Fornyings- administrasjons- og kirkedepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Kommunal- og regionaldepartementet
Landbruks- og matdepartementet
Samferdselsdepartementet
Olje- og energidepartementet
Direktoratet for naturforvaltning
Den norske turistforening
Fremtiden i våre hender
Fylkeskommunene

Fylkesmennene
Greenpeace Norge
Kommunenes sentralforbund
Miljøstiftelsen Bellona
Natur og ungdom
Norges Bondelag
Norges Miljøvernforbund
Norges Naturvernforbund
Norges Skogeierforbund
Norsk allmenningsforbund
Norsk Bonde- og Småbrukarlag
Norskog
Norges fjellstyresamband
Politidirektoratet
Riksadvokaten
SABIMA
Sametinget
Statskog
Statens naturoppsyn
Utmarkskommunenes sammenslutning
Verneområdestyrene
WWF – Norge
Økokrim



Fjellplatået med Svalvatnet og Sandvatnet omkranset av Svartisen og alpine former. Foto: Lars A. Uttakleiv, Aurland Naturverkstad

Láhku nasjonalpark

Kongen i Statsråd vedtok 14.12.2012 opprettelse av Láhku nasjonalpark i kommunene Beiarn, Gildeskål og Meløy i Nordland fylke.

Vernet av nasjonalparken bidrar til å nå målene i konvensjonen for biologisk mangfold om blant annet å integrere system av verneområder. Láhku grenser inntil Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og ligger i nærheten til nasjonalparkene Sjunkehatten og Junkerdal, samt en rekke mindre verneområder i samme region.

Spesiell berggrunn og rikt planteliv

Láhku nasjonalpark omfatter det største sammenhengende området av alpin karst i Norge. Den spesielle berggrunnen med tilhørende rikt planteliv er hovedbegrunnelsen for verneforslaget. Botanisk er området svært interessant og huser særegne populasjoner av planter som grønlandsstarr og nordlig tinderublom. Dette er sjeldne planter med svært begrenset og egenartet utbredelse. Genetisk kan slike utpostlokaliteter være avgjørende for framtidig overlevelse for en art. Flere av innsjøene i området har populasjoner av kransalger, og noen oppfyller også kriteriene for naturtypene kalksjøer og kransalgesjøer. Det er nasjonale interesser knyttet til floraen i området, og Sundsfjordfjellet ansees å være viktig for biologiske verdier sett i en nasjonal sammenheng. Vern av området vil kunne bidra til å sikre disse verdiene mot uheldige inngrep og slitasje.

Fakta

Nasjonalparken dekker et areal på ca 188 km².

Kommunene Beiarn, Gildeskål og Meløy, Nordland fylke

Aktuelle lenker

www.dirnat.no

www.norgesnasjonalparker.no



Verneforslaget omfatter i all hovedsak fjellområder over tregrensen og laveste punkt er om lag 330 m.o.h.



Corbelbrua. Foto: Mia Husdal

Opplevelsesrikt landskap

Karstlandskapet med de mange karstformer, vann og vassdrag i kontrast til de omkringliggende tinder og breer utgjør hovedelementene i landskapsbildet. Vassdragene er preget av rik bunnflora, grotter, jordbruer og underjordiske elver. Vassdragene har stor geologisk verdi og opplevelsesverdi. Rundt og inntil Láhku nasjonalpark finner vi store vannkraftutbygginger, kraftlinjer og veier, mens landskapet i nasjonalparken er urørt av tyngre tekniske inngrep.

Historie og kulturminner

Det er flere kulturspor innenfor nasjonalparken, både fra tidligere tiders jakt- og fangsttradisjoner, samisk reindrift og nyere tids kulturminner. Noen av de samiske kulturminnene antas å være eldre enn hundre år. I dag inngår Láhku i Saltfjellet reinbeitedistrikt. Det meste av ferdsel og bruk av området i den senere tid har vært knyttet til friluftsliv.

Friluftsliv

Området er et av de viktigste friluftslivsområder i regionen. Lokalt er det et av få større høyfjellsområder som er lett tilgjengelig for befolkningen. Her finnes utleiehytter, og T-merkede stier går gjennom sentrale deler av Láhku. Det merkes også skiløyper vinterstid. De nordre delene av nasjonalparken er uten tilrettelegging.



Rosekarse. Foto: Trond Skoglund

Direktoratet for naturforvaltning har sentrale, nasjonale oppgaver og ansvar i arbeidet med å forvalte norsk natur. Det innebærer å bevare naturmangfoldet og legge til rette for friluftsliv og bruk av naturens ressurser. Direktoratet for naturforvaltning er en rådgivende og utøvende etat, underlagt Miljøverndepartementet. Vi har myndighet til å forvalte naturressurser, gjennom ulike lover og forskrifter som Stortinget har vedtatt. Ut over lovbestemte oppgaver har vi også ansvar for å identifisere, forebygge og løse miljøproblemer. Direktoratet for naturforvaltning samarbeider med andre myndigheter og gir råd og informasjon til befolkningen.







Dato: Fauske 18.12.2012

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
postmottak@fmno.no

Fauske og Sørfold Jeger og Fiskeforening (FSJFF) innklager vedtaket i utvalgssak 66/2012 datert 04.09.2012.

Vi mener begrunnelsen og vurderingen som følger vedtaket er gjort på feilaktig grunnlag. FSJFF skal forholde seg til 2 dispensasjoner og vilkårene i dem.

I møte 15.mai 2012 avholdt på Fauske orienterte foreningen om skissene som var vedlagt søknaden om tiltak. Innholdet i denne orientering samsvarer dårlig med det styret legger til grunn i sin vurdering av tiltaket. Eksisterende hytte er revet og kan nødvendigvis ikke settes opp igjen, det var da heller ikke forutsetningen.

Dispensasjon gitt 27.02.2008 med avslag om utvidelse av hytta med 1,5 meter i lengderetning gjaldt en søknad med bruk av en annen tømmerkasse og endret form på hytta. Tiltaket som det nå er gitt tillatelse til gjelder den samme tømmerkasse, riktignok i restaurert utgave. Her er det ingen utvidelse i noen retning. Mest mulig av opprinnelig materialer og byggemåte bevarer.

Det gamle bislag som er igjen i Rago kan ikke benyttes slik det står. Bislagets form og størrelse kan gjenskapes. Endringen er fundamentet som blir en bærende treramme på pæler, istedenfor at bislag står på bakkenivå. I det meget utførlige notat fra Bjarne Eriksen, som er en del av vedtaket om foreslått gjenoppbygging av Fjellrosen, beskrives det at tømmermannskledning skal føres helt ned til underkant bæreramme. Det er en utførelse vi er helt enig i og det må også gjøres på bislaget for at et helhetlig særpreg skal bevares. Endringen blir også minst mulig synlig og det er med på å hindre inntrengning av vann i bislaget.

I møte 15. mai orienterte vi også om at fundamentplassering måtte tilpasses ny form. Fundamentskissen til byggesøknad var ment kun å illustrere bruk av pælefundamenter og en bærende treramme. Når denne skissen nå benyttes som argument for angivelse av størrelse blir dette helt galt. Samtidig opererer nasjonalparkstyre med feil mål på tidligere hytte. FSJFF foretok målinger av den restaurerte tømmerkasse mens den sto oppsatt i Valnesfjord. Utvendig mål uten kledning viser lengde på 4,13 meter og bredde 2,9 meter.

Helt inntil 15. mai har foreningen oppfattet at det var tømmerkassen og dens byggemetode det var viktig å bevare. Det gjenspeiles i skriv fra Nordland Fylkeskommune datert 16.01.2011 der laftemetoden fremheves som det viktige i et helt avsnitt. Essensen var at byggemetoden – slepplattform – skulle vises innvendig i hytta etter tilbakeføring. Her gjøres det et vesentlig avvik fra vilkårene i dispensasjonen da hytta tidligere var med innvendig trepanel ved riving. Utvendig tømmermannspanel er avslutningsvis kun viet fire ord i en setning. Bærekonstruksjonen av taket er for svak med de opprinnelige tømmeråser. Hytta skal ifølge verneforskriften være åpen til allmenn benyttelse. Vi mener dette må sette krav til konstruksjonssikkerhet med hensyn til bæreevne. Vi har planlagt stendervegg utvendig av tømmerkasse som bærevegg og bærende mønebjelke for å ivareta taklaster etter gjeldene lastforskrift. Opprinnelig leggeretning av takpanel gjenskapes. De opprinnelige takåser kan tilbakeføres, men da uten bærende virkning. Man vil da også oppnå god isolasjonsevne og tetting uten at det påvirker særpreg. Nødvendigvis vil det medføre stenderbredde pluss litt klaring i økt lengde og bredde på hytta. Men formen vil være den samme.

FSJFF har også fulgt anbefaling i rapporten fra Carl Nordberg om flytting av inngangsdør og platting. Det vil være ønskelig å endre bislag til (ikke med) bredde 1,5 meter, en økning på 20 cm.



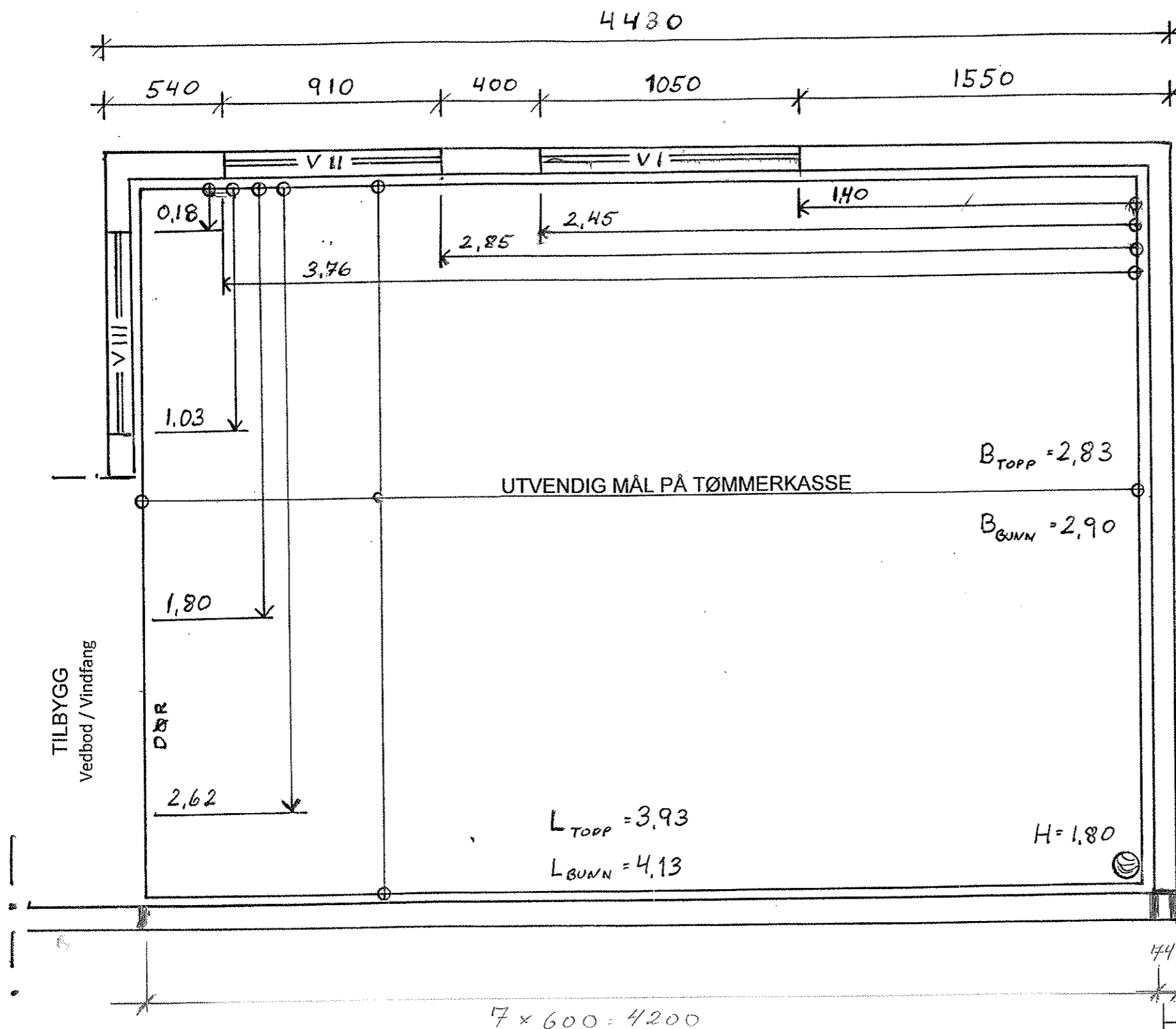
Ny plattingen vil komme der vedbingen var og veden kan få plass innvendig i bislag. Under riving av «vedskjulet» viste det seg at veggen inn mot hytta hadde fuktskader. Når tilbakeført hytte settes på pæler må det nødvendigvis etableres trapp til ny platting. Størrelse på platting og plassering av trapp er noe vi kan endre på for å imøtekomme forvaltningens ønsker.

Vedtaket som er gjort oppfatter vi som en innskjerping av vilkårene i dispensasjonene. FSJFF mener vedlagte tegninger og denne redegjørelse oppfyller kravene i dispensasjonene.

Per Andersen -

Per Andersen
Hytteutvalget FSJFF

Vedlegg: Tegning plan hytte
Tegning plan bislag
Skriv Nordland Fylkeskommune
Utdrag rapport Carl Nordberg 2006



MERKNADER:

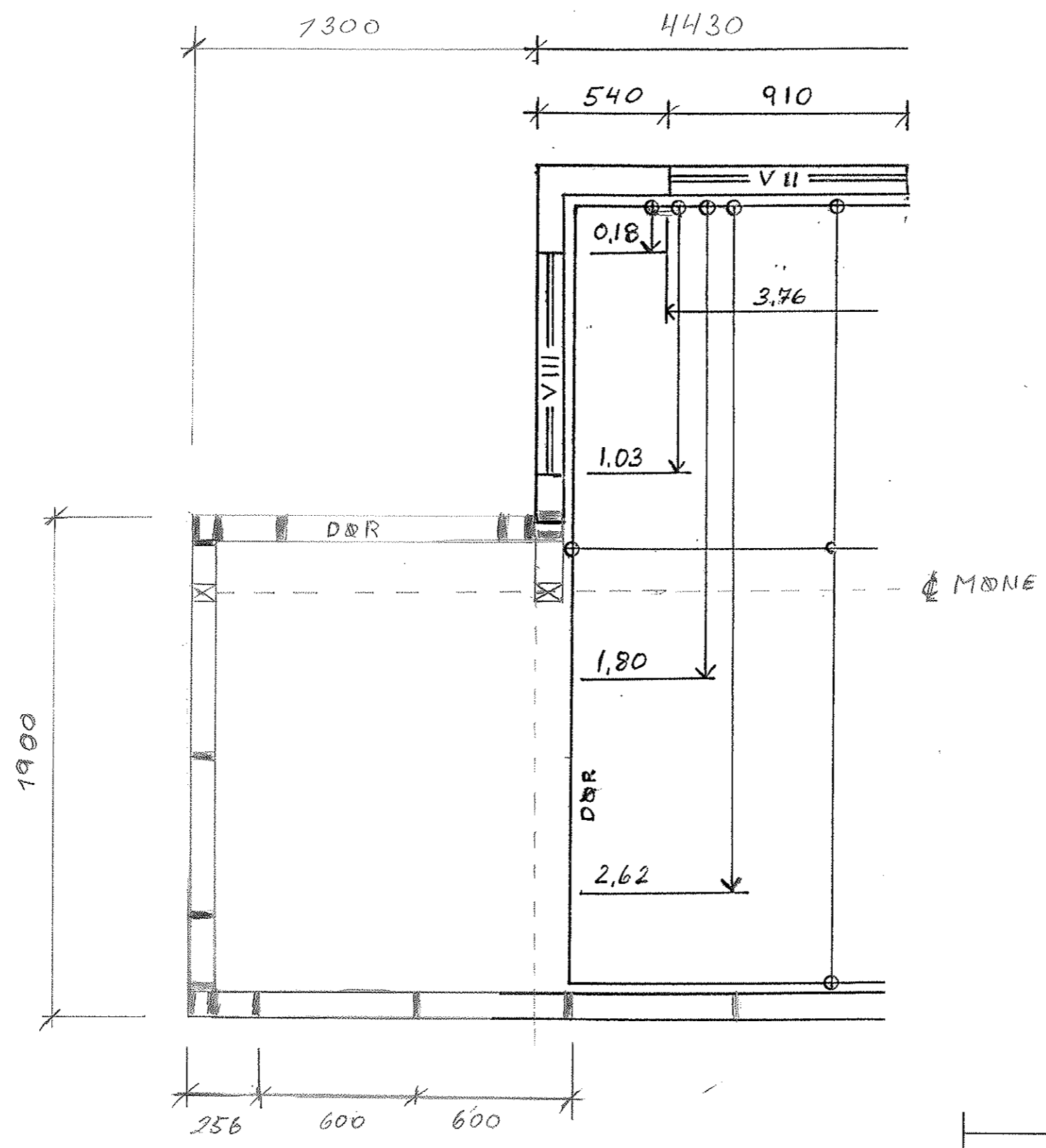
	Høyde fra ok gulv til:	
	underkant åpning	overkant åpning
Vindu I	1180	1690
Vindu II	800	1680
Vindu III	800	1680

Høyde_(ok gulv - topp hjørnestokk) 1800

50mm åpning mellom stendervegg og tømmerkasse

Takvinkel ca 25°

A	Arbeidstegning		
REV.	ENDRING GJELDER	DATO	
Litjverrivasshytta - Fjellrosen		DATO	
Tømmerkasse og stendervegg		21.06.2012	
G.nr.	B.nr.	Kommunenr.	
92	1	1845	
TEGNET	MÅLESTOKK	TEGN.NR	REV
GdB	1 : 20	A 01	



A	Arbeidstegning	13.07.2012	
REV.	ENDRING GJELDER	DATO	
Litjverrivasshytta - Fjellrosen		DATO	
Plan bislag		21.06.2012	
G.nr.	B.nr.	Kommunenr.	
92	1	1845	
TEGNET	MÅLESTOKK	TEGN.NR	REV
GdB	1 : 20	A 02	A

Hytta Fjellrosen i Rago Nasjonalpark i Sørfold kommune

Fjellrosen er ei lita tømret hytte på litt over 10 m², oppført i 1942. Opprinnelig stod hytta uten kledning med jordgulv og torv på taket. Senere er hytta kledd utvendig med tømmermannspanel, innvendig med faspanel og det er lagt gulv med pløyde bord på åser. Måten tømmerkassen er føyd sammen på med sleppluft, er ikke vanlig i Nordland. Mellom en tømret ramme i bunn og topp er det satt inn firkantøksede hjørnestolper med slisser i kantene hvor veggstokkene, med en motsvarende tapp i enden slippes ned i slissene. Gavlpisser er tømret på vanlig måte.

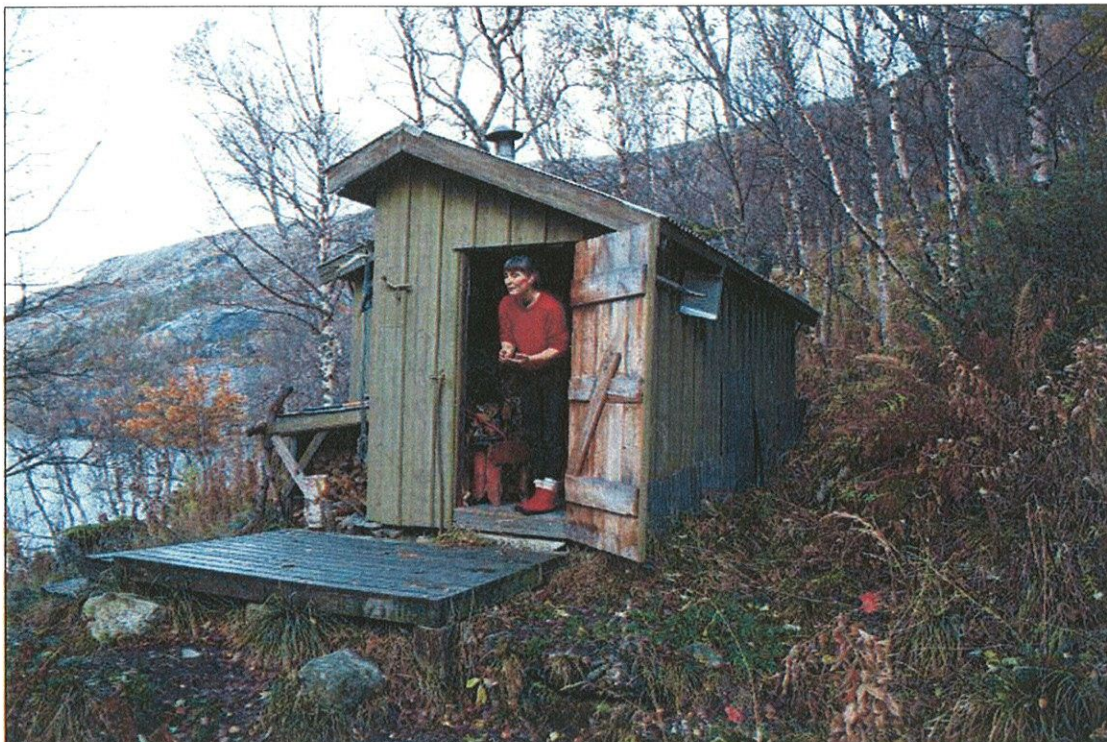
Før 1940 var hytter til friluftformål i Norge forbeholdt eliten. Ferieloven fra 1947 sikret alle retten til 3 ukers ferie. Med mere fritid økte også hyttebyggingen, likevel ble materialknappheten i etterkrigstida en begrensende faktor. I 1960 ble restriksjonene/rasjoneringen på kjøp av privatbiler opphevet. Den store økningen i mobilitet førte til et betydelig oppsving i hyttebyggingen. Fjellrosen med byggeår 1942 er av de tidligste "vanlige" hyttene i Nordland.

Den opprinnelige plasseringen skulle etter hvert vise seg å være svært uheldig. Tidvis har høst og vårflokk ført til at vann har stått langt opp på deler av ytterveggene. Det er kompensert med utvendig kledning og senere blikkplater utenpå deler av kledning for å beskytte mot vann. Hytta er godkjent flyttet ca 50m til en tørr lyngkulle. Ved en befaring 2.november 2011 undersøkte representanter for eier, forvalter og kulturminnemyndighet skadeomfanget. Uka etter ble hytta demontert under oppsyn av håndverker med brei antikvarisk kompetanse. Tømmerkassen er fraktet ut av området for reparasjon. Ved senere oppføring vil innvendige vegger være bart tømmer uten kledning. Utvendig monteres det tømmermannskledning.

Bjarne Eriksen
Kulturminnerådgiver
Nordland fylkeskommune
Kulturminner i Nordland
16.01.2011



Foreslår at man vurderer forlengelse av bislag ca 1,5m.
Flytte inngangsdør og platting.



EVALUERING AV FAGLIG RÅDGIVENDE UTVALG – NOTAT SOM GRUNNLAG FOR DRØFTING I AU 26.SEPTEMBER 2012

Utvalget ble valgt for 2 år – ref. styresak i 2010. Det betyr at det er naturlig for styret å oppsummere erfaringene som er gjort gjennom de 2 møtene som er avholdt og at dette skjer på styremøtet 6.desember 2012

Sekretariatet synes det er naturlig at AU drøfter saken på møtet 26.september og at konklusjonene i AU legges til grunn når sekretariatet forbereder saken til styret.

Dette er bakgrunnen for at sekretariatet har laget dette notatet.

Erfaringer - generelt

- I utgangspunktet bred representasjon fra alle de 8 kommunene som styret omfatter, men noen av de valgte representantene har aldri møtt.
- Det er avklart med DN at det kun utbetales reisegodtgjørelse for disse møtene. Noen gav allerede i 2011 uttrykk for at de ikke ville møte dersom de ikke fikk utbetalt møtegodtgjørelse.

Erfaringer 2011:

- God deltakelse fra styret
- Svak deltakelse fra reinbeitedistriktene
- Fravær av reiselivsorganisasjoner
- Svak deltakelse fra FNF-organisasjonene

Erfaringer 2012:

- God deltakelse fra styret
- Positivt bidrag fra administrativt kontaktutvalg
- Svak deltakelse fra reinbeitedistriktene
- Fravær av reiselivsorganisasjoner
- Svak deltakelse fra bondeorganisasjonene
- Svak deltakelse fra valgte grunneierrepresentanter – Halvor Bakken ventet på innkalling i 2012 og ble offer for feil e-post-adresse
- Svak intern koordinering blant FNF-organisasjonene i forhold til forfall og hvem som møtte
- Positiv tilbakemelding på møte- og arbeidsform

Sekretariatets vurdering:

Svært dårlig kontinuitet i forumet

- Kun en representant (Elise Blind) for de 4 reinbeitedistriktene har møtt på begge møtene
- Kun en (Wanja Rakvåg) av de 4 representantene for bondeorganisasjonene har møtt på begge møtene
- Ingen av grunneierrepresentantene har møtt på begge møtene og de har en spesielt utfordrende rolle uten en organisasjon i ryggen
- Reiselivsorganisasjonene har vært totalt fraværende

Interessen for den nye forvaltninga er foreløpig begrenset og det er kanskje for mye forlangt at alle skal stille opp? Forumet er stort og det er arbeidskrevende å «administrere» - spørsmålet er om arbeidsinnsatsen står i forhold til resultatet?

Vil et annet møtetidspunkt på høsten sikre større deltakelse?

Det er kanskje tilstrekkelig at 25 av de 45 møtes? Det gir kanskje god nok representasjon?

Vil styret forlenge dagens sammensetning 1 år til og i invitasjonen til neste møte klargjøre hvilke forutsetninger som må oppfylles for at forumet skal bestå, eventuelt konkret foreslå ny modell som en ønsker å drøfte med dagens utvalg?

Hvis dagens modell skal videreføres, bør administrativt kontaktutvalg inngå i forumet fast. En bør også vurdere om flere offentlige og faglige instanser skal delta – f.eks.

Reindriftsforvaltningen, Salten Kraftsamband m.v. Nordland nasjonalparksenter bør bl.a. tas inn som fast medlem.

Hvis en ikke innlemmer faglige instanser i utvalget, bør navnet endres til «Rådgivende utvalg».

Alternativ organisering?

Et mindre forum med sterkere forankring i organisasjonene som kunne møtes 2 ganger i året ville gi større nærhet og kontinuitet?

En slik sammensetning ville kanskje sikre større møtedeltakelse?

- 2 fra bondeorganisasjonene
- 1 repr. fra reindriftsforvaltningen og 2 fra reinbeitedistriktene
- 2 fra FNF-organisasjonene
- 2 private grunneiere
- Statskog
- 1 fra reiselivsorganisasjonene
- Administrativt kontaktutvalg
- Kraftselskap

Storjord 24.september 2012

Ole Petter Rundhaug



Midtre Nordland nasjonalparkstyre
fmnopost@fylkesmannen.no

Vurdering av habilitet - "Sykkelprosjektet", Saltdal kommune

Ole Petter Rundhaug har på vegne av nasjonalparkstyret bedt om en betenkning når det gjelder styreleders habilitet i forhold til «Sykkelprosjektet». Han har også bedt om en vurdering av egen habilitet.

Styreleder Siv Mossleths habilitet

Leder av nasjonalparkstyret er også varaordfører i Saltdal kommune og medlem av styringsgruppa for prosjektet.

Det følger av vedtektene for nasjonalparkstyret at kommuneloven § 40 gjelder tilsvarende. Det er i § 40 nr. 3 fastsatt følgende:

«Om inhabilitet gjelder reglene i forvaltningsloven kap. II, med følgende særregler:

- a. Inhabilitet inntreffer ikke ved valg til offentlige tillitsverv eller ved fastsetting av godtgjøring o.l. for slike verv.*
- b. Kommunal og fylkeskommunal ansatte som i denne egenskap har medvirket ved tilretteleggelsen av grunnlaget for en avgjørelse, eller ved tidligere avgjørelse i samme sak, skal alltid anses som inhabile når saken behandles i folkevalgt organ. Ved behandling av årsbudsjett, økonomiplan, kommuneplan, regional planstrategi og regional plan gjelder ikke første punktum.*
- c. Ved behandling av klager etter forvaltningsloven § 28 andre ledd er ansatte eller folkevalgte som var med på å treffe det påklagede vedtak, eller som medvirket ved tilretteleggelsen av grunnlaget for dette, inhabile ved klageinstansens behandling av saken og ved tilretteleggelsen av saken for klageinstansen.*

Er en overordnet ansatt inhabil i en sak, kan direkte underordnet ansatt ikke delta ved klageinstansens behandling av saken, eller ved tilretteleggelsen av saken for klageinstansen».

Vi kan ikke se at kommuneloven § 40 innebærer inhabilitet for leder av nasjonalparkstyret. Hun har ikke tidligere hatt befatning med saken i egenskap av ansatt, og det er ikke snakk om klagesaksbehandling.

Reglene i forvaltningsloven kapittel II gjelder imidlertid også. Hun vil etter § 6 første ledd bokstav e) være direkte inhabil dersom hun

«leder eller har ledende stilling i, eller er medlem av styret eller bedriftsforsamling for

1. et samvirkeforetak eller en forening, sparebank eller stiftelse som er part i saken, eller
2. et selskap som er part i saken. Dette gjelder likevel ikke for person som utfører tjeneste eller arbeid for et selskap som er fullt ut offentlig eid og dette selskapet, alene eller sammen med andre tilsvarende selskaper eller det offentlige, fullt ut eier selskapet som er part i saken».

Nasjonalparkstyrets leder er medlem av styringsgruppa for «Sykkelprosjektet», som Saltdal kommune er eier av. Styringsgruppa eller prosjektet er ikke et samvirkeforetak, en forening, sparebank, stiftelse eller selskap, og bestemmelsen i § 6 første ledd bokstav e) kommer ikke til anvendelse.

Eventuell inhabilitet må etter dette vurderes etter forvaltningsloven § 6 annet ledd:

«Likeså er han ugild når andre særegne forhold foreligger som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet; blant annet skal legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for ham selv eller noen som han har nær personlig tilknytning til. Det skal også legges vekt på om ugildhetsinnsigelse er reist av en part».

Bestemmelsen åpner for en bred, skjønsmessig vurdering av om vedkommende har en slik tilknytning til saken eller partene at tilliten til at hun eller han vil behandle saken på en nøytral måte kan bli svekket. Dersom vedkommende har flere former for tilknytning til saken eller partene, må disse vurderes samlet.

Mange forskjellige former for tilknytning til saken og momenter kan være relevante ved en konkret inhabilitetsvurdering. Det er uttrykkelig nevnt to momenter i bestemmelsen: Det skal for det første legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for vedkommende selv eller noen denne har en nær personlig tilknytning til. For det andre skal det legges vekt på om inhabilitetsinnsigelse er reist av en part. Disse momentene er ikke vilkår for inhabilitet, men momenter som inngår i den konkrete habilitetsvurderingen.

Dersom avgjørelsen i saken vil innebære «særlig fordel, tap eller ulempe» for vedkommende, skal det legges vekt på dette ved vurderingen av inhabilitetsspørsmålet. For at noe skal utgjøre en særlig fordel, tap eller ulempe for tjenestemannen, den folkevalgte eller deres nærmeste, må det dreie seg om en fordel eller ulempe som tilkommer vedkommende spesielt, eller som hun eller han vil merke i spesielt stor grad. Hvis mange eller en ubestemt krets vil få tilsvarende fordel eller ulempe, er det ingen særlig fordel eller ulempe for vedkommende. Den særlige fordel eller ulempen kan være av både ideelle, økonomiske, faglige eller prestisjemessige grunner.

Det er Saltdal kommune som søker dispensasjon fra vernebestemmelsene, og Mossleth er altså medlem av styringsgruppa for prosjektet og varaordfører i kommunen.

Nasjonalparkstyret består av representanter fra ulike kommuner, og det kan ikke være slik at disse blir inhabile når det behandles saker fra de respektive kommunene. Det er på det rene at Mossleth som representerer Saltdal kommune i nasjonalparkstyret, ikke er inhabil i alle saker som berører Saltdal. Det er heller ikke gitt at Mossleth er inhabil i alle saker hvor Saltdal kommune står som søker.

I dette tilfelle har imidlertid Mossleth en nærmere tilknytning til selve saken ved at hun sitter i styringsgruppa for prosjektet, og dette gjør at det kan reises spørsmål om hennes

upartiskhet. Dette forholdet må også ses i sammenheng med at hun er varaordfører i Saltdal.

Utfallet av den her aktuelle saken, dispensasjon for etablering av sykkelsti, kan ikke sies å innebære noen personlig fordel, tap eller ulempe for Mossleth. Som medlem av styringsgruppa for prosjektet og varaordfører i kommunen som søker dispensasjon, må det imidlertid være klart nok at utfallet av saken vil innebære en særlig fordel, tap eller ulempe for henne. Dette skal det i henhold til § 6 annet ledd legges vekt på.

Dispensasjon fra vernebestemmelser for fysiske inngrep er aldri noen kurant sak, samtidig som det er av stor betydning for sykkelprosjektet at dispensasjon gis. Sakens karakter tilsier at Mossleth som medlem av styringsgruppa og varaordfører i Saltdal kommune ikke bør delta under behandlingen av saken i nasjonalparkstyret. Det foreligger særegne forhold som er egnet til å svekke tilliten til hennes upartiskhet, jf. forvaltningsloven § 6 annet ledd.

Dersom hun deltar ved behandlingen av saken, er hun involvert både som leder av det organ som skal vurdere dispensasjonen, som medlem av styringsgruppa for prosjektet og som varaordfører i Saltdal kommune. Vi har ut fra dette vanskelig for å se at en kan ha tillit til hennes upartiskhet. Vi har ved vurderingen sett hen til at Mossleth er leder av nasjonalparkstyret, med den mulighet for påvirkning som dette gir, samt at hun har dobbelstemme ved stemmelikhet.

Når dette er sagt, er det likevel slik at det i henhold til forvaltningsloven § 8 er nasjonalparkstyret selv som avgjør spørsmålet om inhabilitet, uten at vedkommende medlem deltar.

Ole Petter Rundhaugs habilitet

Også denne må vurderes etter forvaltningsloven § 6 annet ledd, og spørsmålet er om det foreligger andre særegne forhold som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet. Det særegne forholdet måtte i så fall være at broren Harald Rundhaug er medlem av styringsgruppa for prosjektet, på vegne av Statskog.

Habilitetsreglene i forvaltningsloven § 6 gjelder ikke bare det å treffe avgjørelse i en forvaltningssak, men også å tilrettelegge grunnlaget for en avgjørelse.

Det er på det rene at Ole Petter Rundhaug ville ha vært automatisk inhabil etter § 6 første ledd bokstav b) dersom broren hadde vært part i saken. Det er han imidlertid ikke.

Som saksbehandler og den som forbereder saken for nasjonalparkstyret, er det på det rene at han kan påvirke resultatet i saken. Det er likevel styret som fatter vedtaket og sånn sett avgjør saken.

Ole Petter Rundhaug har ikke selv noen personlig interesse i saken. Dersom noen som han har en nær personlig tilknytning til får en særlig fordel, tap eller ulempe som følge av avgjørelsen i saken, skal det imidlertid legges vekt på dette. Det legges i utgangspunktet til grunn at personer har en nær personlig tilknytning til sine søsken, jf. at det i henhold til § 6 første ledd bokstav b) innebærer automatisk inhabilitet dersom søsken er part i en sak.

Spørsmålet blir etter dette hvorvidt avgjørelsen i saken kan sies å innebære særlig fordel, tap eller ulempe for Harald Rundhaug. Han sitter i styringsgruppa for sykkelprosjektet som representant for Statskog. Statskog som grunneier kan ikke sies å ha like sterkt interesse i prosjektet som det kommunen som prosjekteier har. Det må ut fra dette legges til grunn at

Harald Rundhaug må vurderes på en annen måte enn Siv Mossleth, selv om de begge er medlemmer av styringsgruppa.

Harald Rundhaug vil etter min oppfatning ikke få noen særlig fordel, tap eller ulempe som følge av avgjørelsen i saken. Dette skal det legges vekt ved vurderingen av habiliteten til broren Ole Petter Rundhaug.

Jeg kan ikke se at det foreligger særegne forhold som er egnet til å svekke tilliten til Ole Petter Rundhaugs habilitet. Det er imidlertid i henhold til forvaltningsloven § 8 tjenestemannen selv som avgjør om han er inhabil, eventuelt at han forelegger spørsmålet for sin nærmeste overordnede til avgjørelse.

Kilder (lenker):

[Kommuneloven](#)

[Forvaltningsloven](#)

[Kommunal- og regionaldepartementets veileder «Habilitet i kommuner og fylkeskommuner. Om inhabilitetsreglene i forvaltningsloven og kommuneloven»](#)

Med hilsen

Roar Høgsæt (e.f.)
fylkesmiljøvernssjef

Hanne M. K. Hanssen
seniorrådgiver

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:
Ole Petter Rundhaug

Arkivsaksnr: 2013/382-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 14.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Arbeidsutvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre	3/2013	25.01.2013

Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften til frakt av bagasje, utstyr og vedhogst - Kjell Arne Carlsen

Forslag til vedtak 1

Kjell-Arne Carlsen og Willi Andre Carlsen gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Sjunkhatten nasjonalpark for bruk av snøskuter til frakt av bagasje og utstyr til egen hytte ved Heggmovatnet i Bodø kommune. Dispensasjonen gis etter § 3 punkt 6.3 f i verneforskriften for Sjunkhatten nasjonalpark og forvaltningsplanen (retningslinjer for motorferdsel i forbindelse med hytter og fritidboliger).

Vilkår for dispensasjonen:

- All kjøring utenom angitte formål og løype på vedlagt kart er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 01.01.2013 – t.o.m. 01.05.2016.
- Dispensasjonen gjelder for inntil seks (6) turer med en (1) snøskuter for nødvendig frakt av utstyr og varer. Dispensasjon gjelder for perioden 1. januar t.o.m. 1. mai.
- I januar og februar gjelder dispensasjonen mellom klokken 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom klokken 07.00-11.00 og mellom klokken 16.00-23.00.
- Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Slede skal alltid være tilkoblet snøscooteren.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll. Det skal benyttes penn ved utfylling av kjørebok.
- Utfylt kjørebok sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2016.

Forslag til vedtak 2

Kjell-Arne Carlsen og Willi Andre Carlsen gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Sjunkehatten nasjonalpark for bruk av snøskuter i forbindelse med uttak av gran og vedhogst til hytte ved Heggmovatnet i Bodø kommune. Dispensasjonen gis etter § 3 punkt 6.3 j i verneforskriften for Sjunkehatten nasjonalpark.

Vilkår for dispensasjonen:

- Antall kjøring for transport av ved er begrensa oppad til seks (6) dager (ubegrensa antall turer pr dag) og kjøring skal følge løype i kart fra hogstområde til hytte.
- All kjøring utenom angitte formål er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 01.01.2013 t.o.m. 01.05.2016.
- Dispensasjonen gjelder for en (1) snøskuter. Dispensasjon gjelder for perioden 1. januar t.o.m. 1. mai.
- Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet løype til hytta og til/fra hogstområde og utfylt kjørebook skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll. Det skal benyttes penn ved utfylling av kjørebook.
- Utfylt kjørebook sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2016.

Bakgrunn

Kjell-Arne Carlsen søker om tillatelse til å bruke snøskuter for å transportere utstyr og bagasje til egen hytte ved Heggmovatnet i Bodø kommune. Videre søker han om bruk av snøskuter i forbindelse med vedhogst etter avtale på Statskog SF sin grunn til/fra aktuelt hogstområder i nasjonalparken til hytta ved Heggmovatnet. Søknaden gjelder også for sønnen Willi Andre Carlsen.

Grunnlaget for avgjørelsen

Sjunkehatten nasjonalpark ble opprettet ved kgl.res. av 5. februar 2010. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med Sjunkehatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep. Formålet omfatter:

- bevaring av et fjord- og høgfjellsøkosystem med et egenartet og variert biologisk mangfold,
- bevaring av et vakkert og svært variert landskap fra fjord til høgfjell,
- bevaring av leveområde for sjeldne dyrearter i tilknytning til vann- og våtmarkssystemer, og annet biologisk mangfold som preger området,
- bevaring av geologiske forekomster i et storslått isbreutformet landskap,
- bevaring av vakker og særpreget vassdragsnatur,
- bevaring og sikring av kulturminner,
- bevaring og sikring av grotter og karstformer mot all skade og mot at det fjernes biologisk eller geologisk materiale fra dem.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget. Videre skal allmennheten, med særlig fokus på barn og unge, gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i nasjonalparken, jf § 3 punkt 6.1 i verneforskriften. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre for nødvendig transport varer og utstyr til hytter, jfr. § 3 punkt 6.3 f. I tillegg kan det gis tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med vedhogst i nasjonalparken, jfr. § 3 punkt 6.3 j.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Etter forvaltningsplanen kan det gis dispensasjon for inntil 6 turer pr. år for transport av bagasje og utstyr til hytter (hytte minst 2,5 km fra brøytet bilveg) med snøscooter mellom 1. januar til og med 1. mai. Det kan gis inntil 5 årlige dispensasjoner etter forvaltningsplanen.

Hytta ligger ca. 40 meter innenfor nasjonalparkens grenser ved Heggmovatnet på gnr 141, bnr. 1, fnr. 4. Å kunne transportere verktøy, forbruksartikler og ved fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom hele året. Derfor gjøres dette både enklest og mest miljøvennlig med snøskuter.

Hogstområdet som det ønskes å ta ut trevirke i ligger på motsatt side av Heggmovatnet like innafor nasjonalparkens grenser. Hogstområdet består av en god del plantet gran. For forvaltningen av verneområdet er det ønskelig at plantet gran tas ut for å hindre spredning på sikt. Bruk av snøskuter til dette formålet er den mest miljøvennlige framgangsmåten. Motorferdsel i forbindelse med uttak av plantet gran er ikke særskilt omtalt forvaltningsplan, men etter tidligere forvaltningspraksis har det gitt to ekstra dager, ut over den foreslåtte rammen på inntil fire dager, for bruk av snøskuter ved uttak av gran til ved eller materialer. Dette for å bidra til at plantet gran kan fjernes fra verneområdet og tas ut på en mest mulig miljøvennlig måte.

Hovedformålet med Sjunkehatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Barn og unges friluftsliv er også en del av formålet og motorisert ferdsel vil kunne ha negativ innvirkning på naturopplevelsen blant annet i form av støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom og omfang, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensninger på ferdselen både mht. sesong, tidsramme og antall turer. Med de vilkår som er satt vil ikke skuterkjøring i dette omfanget skade naturmangfoldet eller ha nevneverdig negativ effekt for friluftsliv og naturopplevelse i nasjonalparken. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.

Med de forslag til begrensninger som er gitt, vurderes omsøkte tiltak til ikke å være i strid med formålet med vernet av Sjunkehatten nasjonalpark.

Vi gjør oppmerksom på at vedhogst skal følge retningslinjer som er fastsatt i forvaltningsplanen.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysninger

Det gjøres oppmerksom på at dette er en sak som krever tillatelse fra grunneier og dispensasjon fra motorferdselloven (Bodø kommune).

Parter i saken:

Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Doukta reinbeitedistrikt v/ Anfinn Pavall	Neverhaug	8215	VALNESFJORD
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Kjell-Arne Carlsen	Soltoppen 1, Soløya	8020	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Vedlegg:

- Søknad fra Kjell-Arne Carlsen, datert 08.01.2013
- Kart over kjøretrase

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskriften for Sjunkehatten nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplan Sjunkehatten nasjonalpark (retningslinjer for kjøring til hytter og fritidsboliger og uttak av ved)



14 JAN. 2013



**SØKNADSSKJEMA FOR MOTORFERDSEL I VERNEOMRÅDENE
for Midtre Nordland nasjonalparkstyre**

Generelle opplysninger

Søker Kjell Arne Carlsen

Adresse Soltoppen 7, Soldøya 8

Postnummer og sted 8020 Bodø

Tlf. 950 28 554 E-post Kjell. Arne. Carlsen@Widerøe.no

Søknaden gjelder gnr./bnr/fnr 141/bnr 1, FNR 4 kommune.

Søknaden gjelder også for Sønn, Willi Andre Carlsen (ektefelle og barn), men maksimalt et kjøretøy per tildelt tur.

Transportmiddel (sett kryss)

- Snøskuter Helikopter Annet
- ATV
- Lett beltekjøretøy (barmark som eks. "jernhest")
- Bruk av leietransport (sett i så fall to kryss!)

Søknaden gjelder (sett kryss)

- Gåsvatnan landskapsvernområde
- Saltfjellet landskapsvernområde
- Storlia naturreservat
- Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark
- Junkerdal nasjonalpark
- Rago nasjonalpark
- Sjunkehatten nasjonalpark

Formål (utdyp kort formålet for søknaden)

Transport av utstyr til egen hytte, og
videtransport til egen hytte.

Forvaltingsmyndigheten kan gjøre unntak fra verneforskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jfr. naturmangfoldsloven § 48 (eller § 4 i verneforskriften for Sjunkehatten). Søknader om slike dispensasjoner må sendest i særskilt brev.

Søknaden gjelder (sett kryss)

Enkelttur den(dato)

.....(antall) transporter i tidsrommet

Søknaden gjelder 4... år med inntil 6 transporter per år.

Transportstrekning (startpunkt og endepunkt) eller landingspunkt

Se kart

(Kart med inntegnet trase skal legges ved)

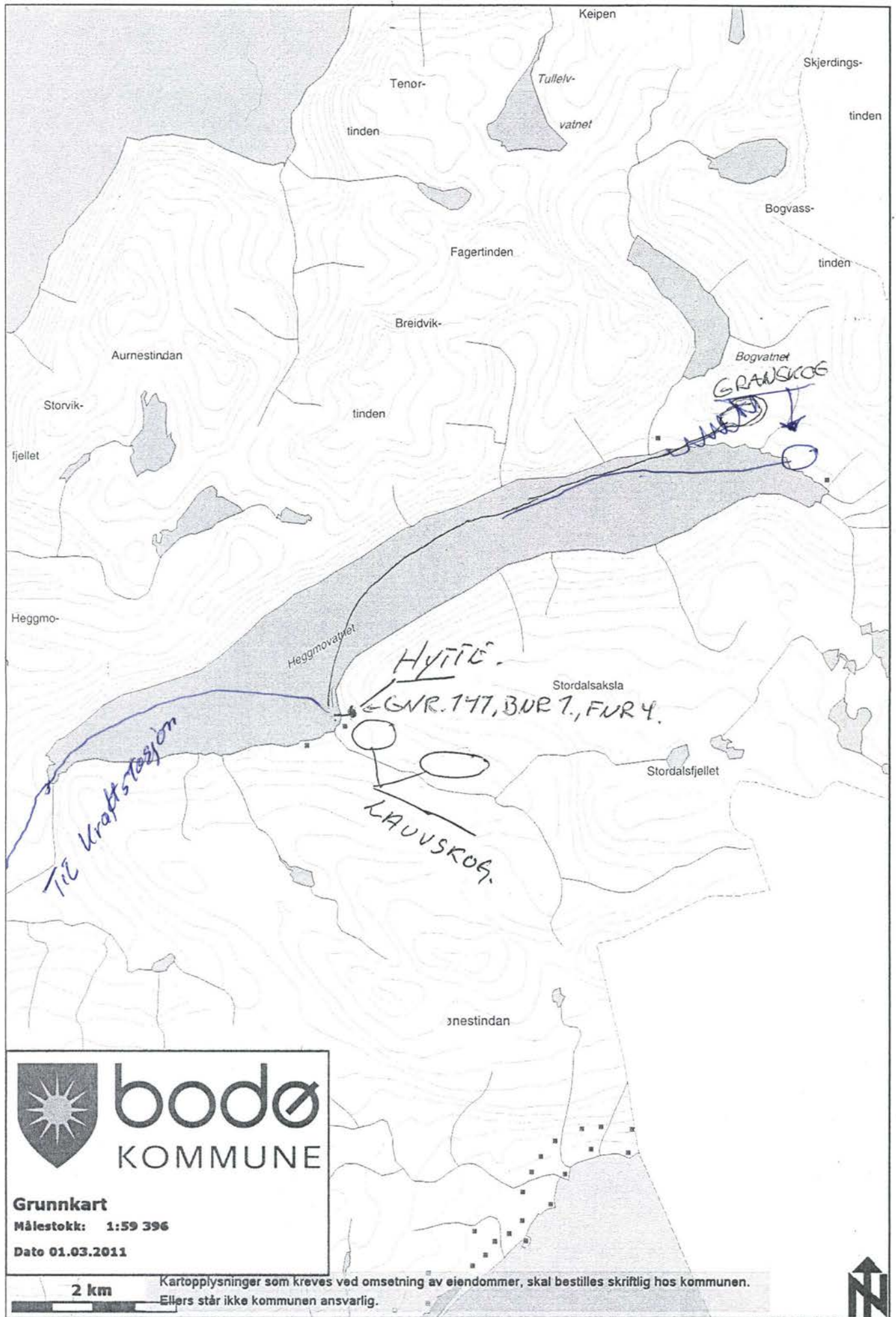
Andre opplysninger

(Legg om nødvendig med flere opplysninger og dokumentasjon.)

Sted Bodo.....Dato 8/8-2013

Underskrift Ljell Arne Carlsen

- Legg ved kart med inntegnet kjøretrasé/landingsområde
- Ufullstendige søknader blir returnerte
- Søknader skal signeres av daglig leder/styreleder i de tilfeller organisasjoner/ bedrifter står som søkere



 **bodo**
KOMMUNE

Grunnkart
Målestokk: 1:59 396
Dato 01.03.2011

2 km Kartopplysninger som kreves ved omsetning av eiendommer, skal bestilles skriftlig hos kommunen. Ellers står ikke kommunen ansvarlig.



Arkivsaksnr: 2006/8832-0
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 20.12.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Arbeidsutvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre	4/2013	25.01.2013

Junkerdal nasjonalpark - Søknad dispensasjon for ekstraturer med motorisert transport fra hytte ved Beritvatnet - Cato og Elisabeth Angler Johansen

Forslag til vedtak

Cato Johansen og Elisabeth Angler Johansen gis med dette dispensasjon fra § 3 pkt. 6.1 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark for begrenset bruk av snøscooter for nedtransport av rivingsmaterialer og søppel fra revet uthus ved Beritvatnet. Dispensasjonen gis etter § 3 punkt 6.3 c i verneforskriften for nasjonalparken.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder for 1 - en uke i tidsperioden 1.januar – 1.mai i 2013.
- Dispensasjonen gjelder for en (1) snøscooter og det antall turer som trengs for nødvendig nedtransport av materialer og søppel. Antall turer er likevel begrenset oppad til 4 – fire ekstraturer i tillegg til de 6 – seks turene som allerede er gitt for 2013.
- Alt søppel og rivingsmateriale skal transporteres ned fra Beritvatnet i perioden 1.januar – 1.mai i 2013.
- I november, desember, januar og februar gjelder dispensasjonen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00. Langfredag og 1.påskedag er snøscooterfrie dager.
- Transporten skal foregå på snødekt mark.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Statens hus, Molov. 10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.13.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

Cato Johansen og Elisabeth Angler Johansen, Rognan søkte den 25.11.12 om 4 - fire ekstra turer med snøscooter for å transportere ned rivingsmaterialer i forbindelse med riving av et gammelt uthus ved sin hytte ved Beritvatnet.

Søker fikk den 18.06.2010 dispensasjon for ombygging og utvidelse av et forfalt uthus ved Beritvatn. Bygget ble ferdigstilt i 2011, og søker fikk også i fjor dispensasjon for 8 – åtte ekstra turer med snøscooter for å transportere opp materialer og utstyr for ferdigstilling av hytta.

Den 22.08.2011 fikk søker også innvilget en generell dispensasjon for inntil 6 turer med snøscooter for transport av varer og utstyr inn til hytta ved Beritvatnet.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Junkerdal nasjonalpark, jf §6 i verneforskriftene, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004.

Formålet med vernet er:

-Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.

-Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.

- Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Junkerdal nasjonalpark, jf. §3, pkt. 6.1 i verneforskriften, men nasjonalparkstyret kan gi dispensasjon til bruk av beltekjøretøy på vinterføre for transport av varer og materialer til hytter, jf. verneforskriftens §3, pkt. 6.3 c.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Etter verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark kan det gis tillatelse til transportere varer og materialer opp til hytta på snødekt mark frem til og med 1. mai. Med snødekt mark menes tilstrekkelig snømengde til at bakken ikke skades av kjøringen.

Forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark gir retningslinjer for dispensasjonspraksisen i nasjonalparken og planen sier om hyttekjøring:

«Tillatelsen gjelder for transport av varer og material til egen hytte, og skal være behovsprøvd. Det kan bli gitt tillatelse til inntil 6 turer på snødekt mark frem til og med 1. mai. Med snødekt mark menes tilstrekkelig snømengde til at bakken ikke skades av kjøringen. Kjøringa skal følge bestemte traseer, se vedlegg 12.»

Den 22. august 2011 i Midtre Nordland nasjonalparkstyre ble søker innvilget dispensasjon for inntil 6 turer med snøscooter for transport av varer og utstyr opp til hytta.

Det søkes her om fire ekstra turer for å få transportert ned alt rivingsmaterieell og søppel etter det gamle uthuset som ble tatt ned, noe som må ansees som et ekstraordinært transportbehov utover vanlig transport av utstyr til hyttene. Transport av dette materiellet gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøscooter på vinteren. Det er også ønskelig å få alt rivingsmaterialet og søppelet ut av parken i løpet av vinteren 2013.

Verneverdiene i nasjonalparken er spesielt knyttet til botanikk, og spesielt i området rundt Skoddefjellet er det registrert flere sjeldne fjellplanter. I tillegg ligger traseen innenfor reindriftsområde. Det bes om å ta hensyn under ferdselen, og den planlagte kjøringen skal gjennomføres på en måte som er mest mulig skånsom mot miljøet.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet, og det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både med hensyn til antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil scooterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensninger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon

Vi vurderer omsøkte tiltak, med de begrensninger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Junkerdal nasjonalpark, og mener derfor det kan gis dispensasjon for fire turer i tillegg til de ordinære transportene opp til hytta. Det kan imidlertid ikke forventes at det vil bli innvilget dispensasjon for ekstraturer utover de ordinære 6 – seks turene framover.

Saksopplysninger:

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen.

Klageadgang:

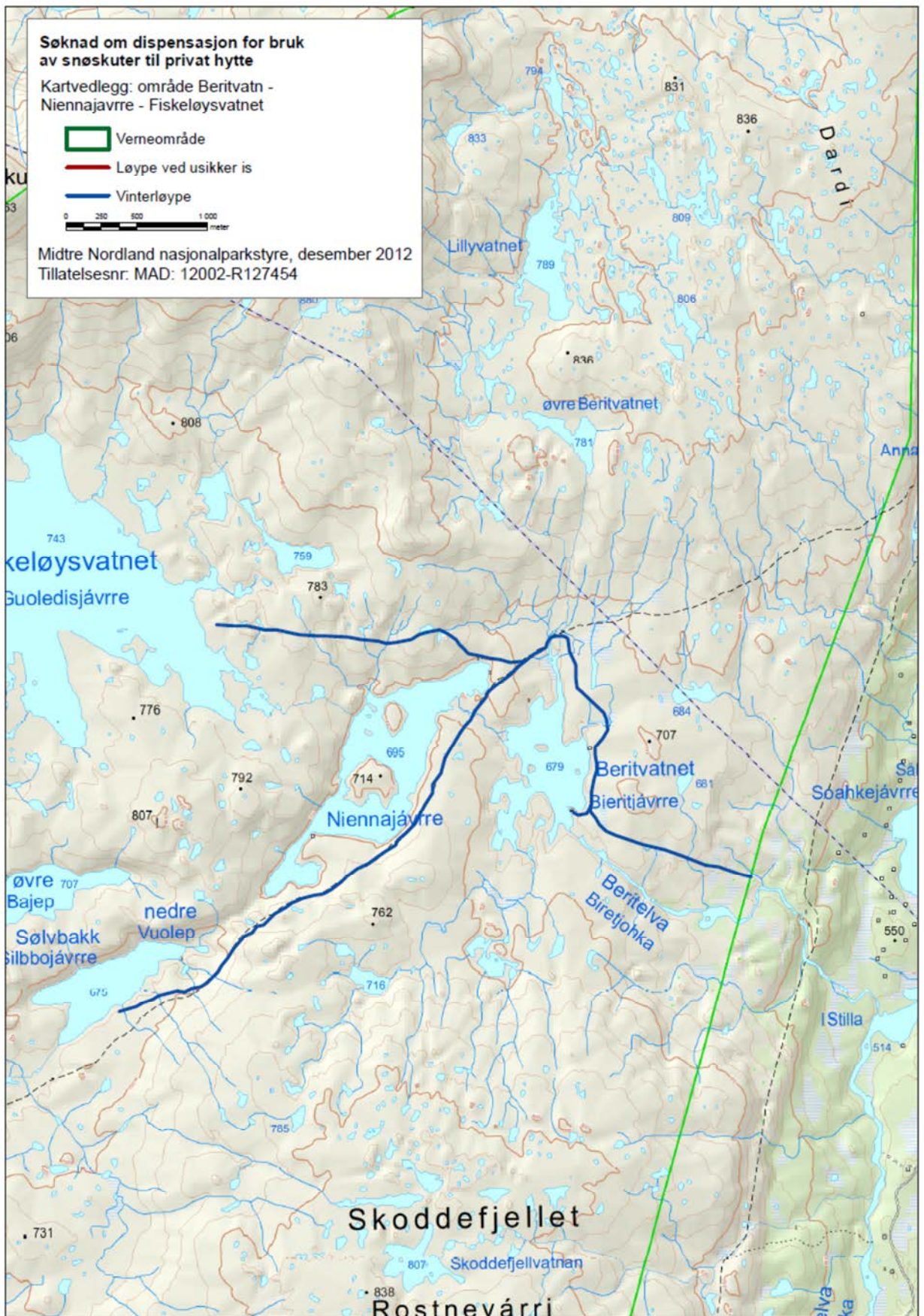
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Cato Johansen og Elisabeth Angler Johansen	Nygård 5	8250	ROGNAN
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten v/Jim T. Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldsloven



Arkivsaksnr: 2012/9011-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 07.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Arbeidsutvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre	5/2013	25.01.2013

Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet for transport til hytter - Saltdal jeger- og fiskerforening

Forslag til vedtak

Saltdal Jeger- og Fiskerforening gis dispensasjon fra motorferdselsforbudet i verneforskriftens kap. IV, pkt. 4.1 i Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og kap. IV, pkt. 8 i Saltfjellet landskapsvernområde, for begrenset bruk av snøscooter i forbindelse med frakt av varer og utstyr til foreningens naust/ hytter ved Kjemåvatnet, Hessihompvatnet og Nordre Bjøllåvatnet. Dispensasjonen gis etter kap. IV pkt. 4.3 andre strekpunkt i nasjonalparkens verneforskrift og kap. VI, pkt. 2 i landskapsvernområdets verneforskrift.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på vedlagte kart er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder tidsperioden 1. mars – 30.april 2013 - 2014
- Dispensasjonen gjelder for det antall turer som trengs for nødvendig frakt, antallet turer er likevel begrenset oppad pr år til:
 - Inntil 18 turer til Kjemåvasshytta
 - Inntil 8 turer (4 turer m/2 scootere) til naustet ved Nordre Bjøllåvatn
 - Inntil 8 turer (4 turer m/2 scootere) til Hessihomphytta
(Kjøring tur-retur med en skuter en gang defineres som en tur)
- Transporten skal skje mest mulig effektivt og begrenses til færrest mulig dager
- Kjøring er forbudt i tidsrommet 23.00-07.00.
- Langfredag og 1. påskedag er scooterfrie dager.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne. Det anmodes om at Saltfjellet reinbeitedistrikt kontaktes før kjøringen starter.
- Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Molov.10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest innen 01.08.2015.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet trase og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

I brev av 12.12.12 søker Saltdal jeger- og fiskerforening om dispensasjon fra motorferdsel forbudet i Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde for å kunne frakte ved og annet forbruksmateriell med snøscooter inn til foreningens hytter i verneområdene. Det søkes om henholdsvis 8 turer til Nordre Bjøllåvatnet, 8 turer til Hessihompvatnet og 18 turer til Kjemåvatnet med snøscooter.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.

- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området

Formålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.

I tillegg skal nasjonalparken og landskapsvernområdet sammen med Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske- og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbudt med all motorisert ferdsel innen Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde, jf kap. IV, pkt. 4.1 i verneforskriften for nasjonalparken og kap. IV, pkt. 8 i verneforskriften for landskapsvernområdet.

Forskriftene åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig motorisert transport til eksisterende hytter i området i perioden 1. mars- 30. april, jf kap. IV, pkt. 4.3 i verneforskriften for nasjonalparken og kap. VI, pkt. 2 i verneforskriften for landskapsvernområdet.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden også vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens § 8 til 12, jf § 7.

Vurdering

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Saltdal jeger- og fiskerforening har til utleie to hytter ved henholdsvis Kjemåvatnet og Hessihompvatnet, og et naust/hytte ved Nordre Bjøllåvatnet. Bjøllåvass-hytta er et kombinasjonsnaust med en overnattingsdel som er innredet med utstyr og sengeplass til 4 personer, da også med vedovn.

Å kunne transportere ved, materialer, forbruksartikler og diverse annet fram til disse hyttene er nødvendig for å kunne drifte og bruke dem gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest

miljøvennlig med snøscooter på vinteren. Etter verneforskriften for Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde kan det gis tillatelse til dette i mars og april.

Aktuell kjøretrase kommer ikke i konflikt med spesielle naturfaglige forekomster. Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet, og det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både med hensyn til antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil scooterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensninger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon

Vi vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Saksopplysninger:

Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering. Når forvaltningsplanen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen.

Klageadgang:

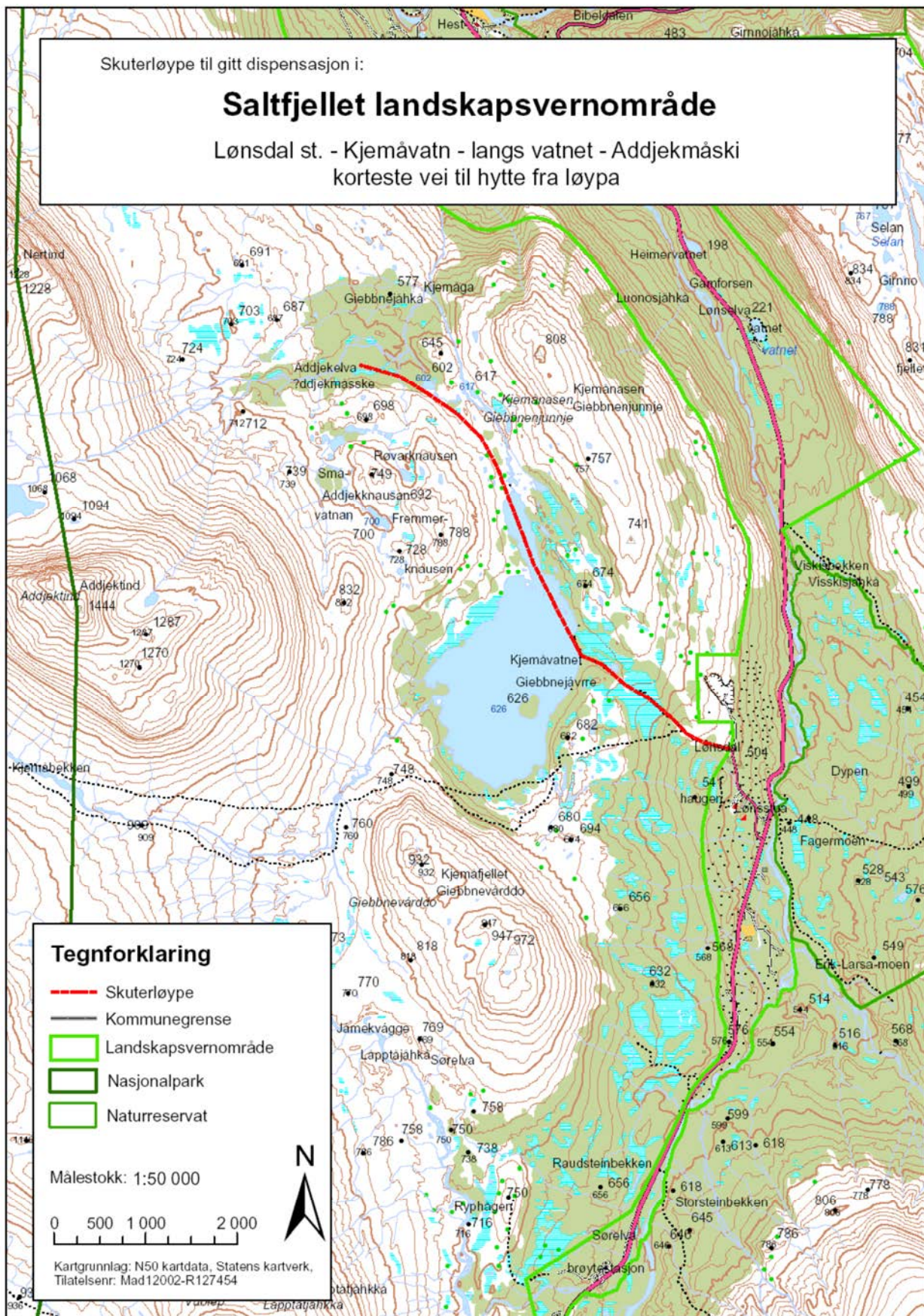
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

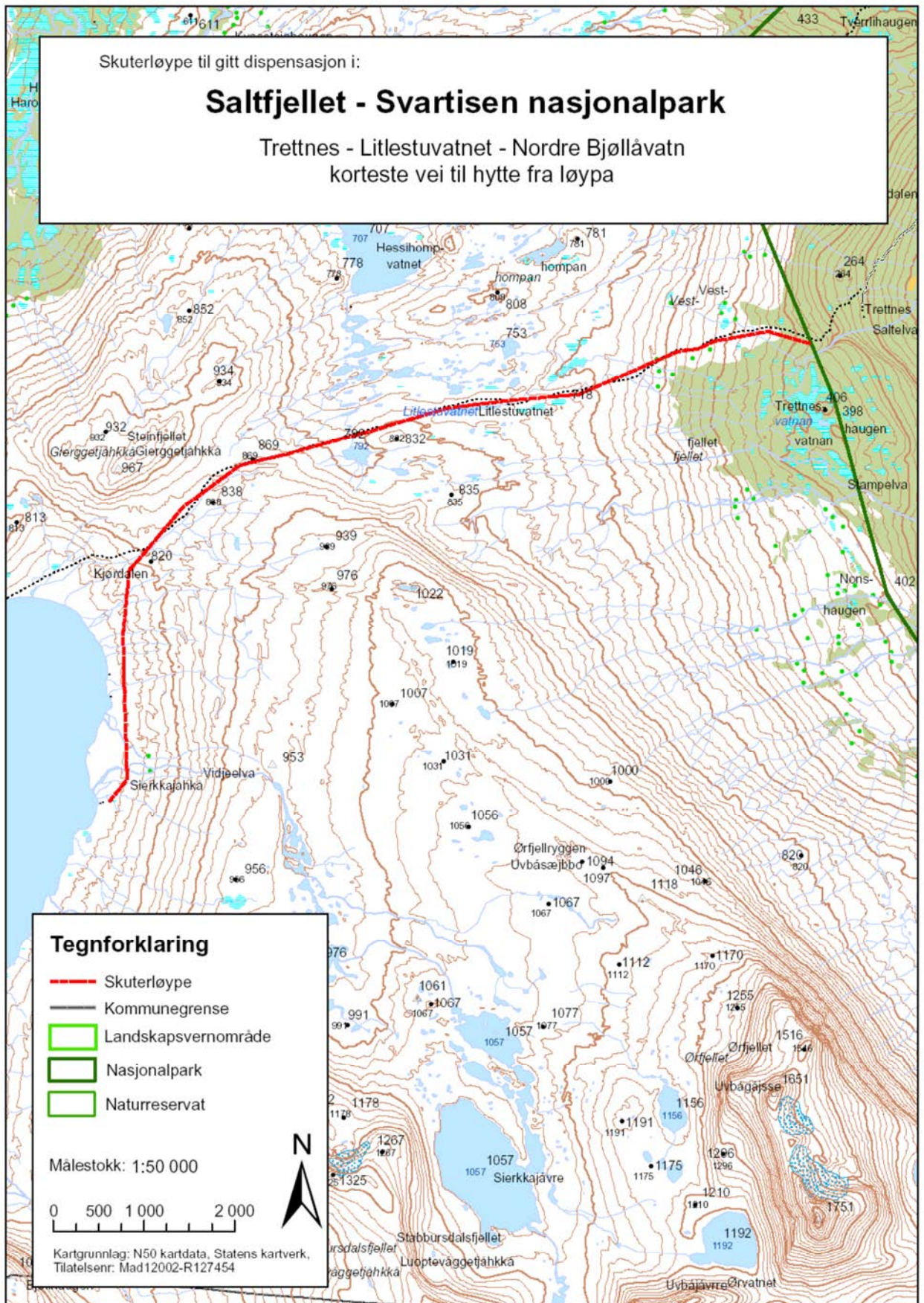
Parter i saken:

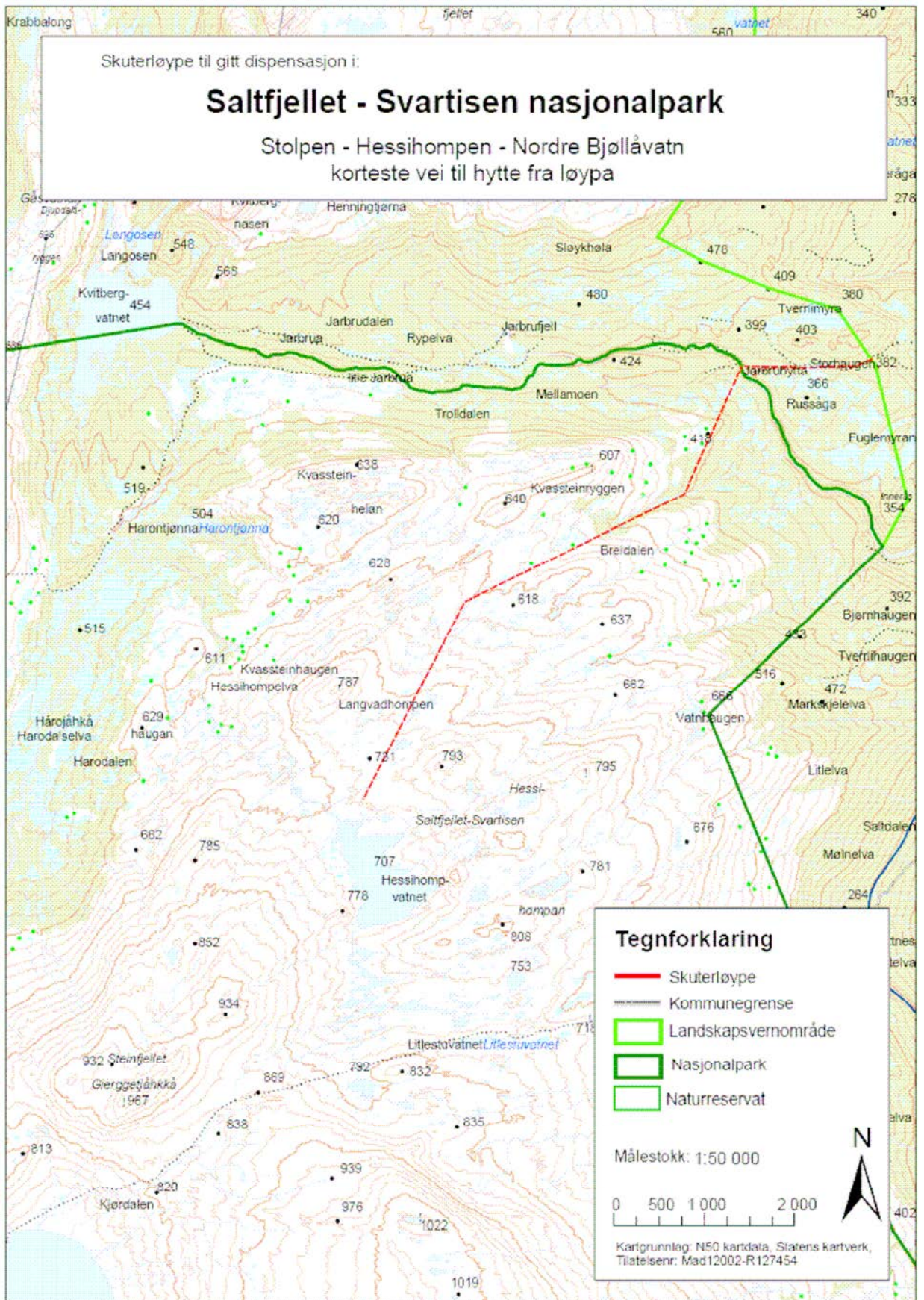
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal jeger- og fiskerforening v/S. Ingvaldsen	Fløyveien 45	8255	RØKLAND
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten v/ Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark og Saltfjellet landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven







Arkivsaksnr: 2013/557-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 16.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Arbeidsutvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre	6/2013	25.01.2013

Endringer i vedtektene for nasjonalpark-/verneområdestyrene

Forslag til vedtak

- Sekretariatet bes med utgangspunkt i brev av 17.12.2012 fra MD og drøftingene i AU om å forberede sak til styret 18.februar 2013 med forslag til «Reglement for delegering av myndighet fra Midtre Nordland nasjonalstyre til forvalterne»

Bakgrunn

Spørsmålet om styrets adgang til å delegerer myndighet til forvalterne for å sikre en effektiv forvaltning har hatt politisk oppmerksomhet lokalt siden reformen ble iverksatt i 2010. Saken er bl.a. tatt opp av MNNPS i eget møte med miljøvernministeren og det foreligger nå en avklaring fra MD. Det vises til rundskriv fra MD som egen referatsak.

Styret har bedt om at sekretariatet utarbeider et utkast til reglement for delegering slik at effektive rutiner kan etableres straks det formelle er avklart. Sekretariatet ser behov for å drøfte noen prinsipielle spørsmål med AU som ledd i disse saksforberedelsene.

Hva menes med delegering av myndighet?

Delegering innebærer at noen (A) med myndighet gir en annen (B) myndighet av samme art som en selv (A) har.

En delegering av beslutningsmyndighet i forvaltningssaker fra nasjonalparkstyret til forvalterne innebærer ikke at styret mister noe av sin egen myndighet. Styret kan fortsatt fatte vedtak hvis de ønsker det på samme måte som forvalterne kan.

Uansett om det er forvalterne eller styret som fatter vedtak, er det styret som har ansvaret for myndighetsutøvelsen. Når forvalterne fatter vedtak, gjør de dette på vegne av nasjonalparkstyret, og har da ikke det formelle ansvaret for vedtaket. Forvalterne har imidlertid

ansvar i forhold til nasjonalparkstyret som sin overordnede og det organ som har gitt delegeringen.

Den viktigste grunnen til at det bør skje en delegering av myndighet, er å avlaste styret for kurante saker slik at de kan bruke tid og ressurser på områder som er strategiske viktige i forhold til å utvikle en god lokal forvaltning. I tillegg vil en delegering i de fleste tilfeller gi en kortere saksbehandlingstid i den enkelte sak.

For at en delegering skal være lovlig foretatt må visse kriterier være oppfylt:

A. Det må være adgang til å delegerer myndigheten

B. Delegeringen må tildeles til noen som er kompetent til å motta slik myndighet

C. Selve delegeringsvedtaket må være gyldig

Vedtatte endringer i vedtektene

I brev datert 17.12.2012 fra MD til nasjonalparkstyrene heter det bl.a.:

«Departementet viser til at flere nasjonalpark-/verneområdestyrer har ønsket adgang til å delegerer myndighet til nasjonalpark-/verneområdeforvalteren. Dette gjelder spesielt saker knyttet til motorferdsel og annen ferdsel, hvor det er et stort antall saker, og hvor det regelmessig behandles tillatelser etter verneforskriftenes spesifiserte dispensasjonsbestemmelser. Departementet ser at det kan være hensiktsmessig at styrene gis adgang til å delegerer myndighet til forvalter på dette sakfeltet, da det her er tale om et stort antall saker. Departementet har på bakgrunn av dette foretatt en endring i pkt 6 i vedtektene for nasjonalpark-/verneområdestyrene.

Ordlyden i pkt 6 i vedtektene blir nå;

Sekretariatet for nasjonalpark-/verneområdestyret består av en eller flere nasjonalpark-/verneområdeforvalter(ere) som ansettes av Fylkesmannen i og i dialog med styret. Fylkesmannen i har personalansvaret for nasjonalpark-/verneområdeforvalteren(e). Sekretariatet kan fremme innstillinger overfor styret om saker som gjelder forvaltning av verneområdet/ene. Sekretariatet er underlagt nasjonalpark-/verneområdestyret i alle saker som angår forvaltningen av verneområdet/ene.

Styret kan gi forvalteren myndighet til å treffe vedtak i alle saker som gjelder søknad om tillatelse etter verneforskriftenes spesifiserte dispensasjonsbestemmelser om ferdsel

Det er ikke anledning til å delegerer adgangen til å treffe vedtak etter naturmangfoldloven § 48.

Forvalterens vedtak skal treffes i tråd med naturmangfoldloven, verneforskriftene og eventuell forvaltningsplan. Der det ikke foreligger godkjent forvaltningsplan skal styret vurdere om det skal gis særskilte retningslinjer for behandlingen av denne typen saker. Miljøverndepartementet har utarbeidet egen instruks for prosessen knyttet til ansettelse av nasjonalpark-/verneområdeforvalteren.

Adgangen til delegering innebærer at forvalter kan gis myndighet til å behandle alle typer søknader om ferdsel etter verneforskriftenes spesifiserte tillatelsesbestemmelser. Dette inkluderer eksempelvis bl.a. motorferdsel både på snødekt mark og barkmark, organisert ferdsel, og ferdsel med hest, sykkel eller hundespann.

Gjennom arbeidet med forvaltningsplanen fastsettes rammene for hvordan slike saker skal håndteres. Omfanget av ferdsel må ikke være i strid med verneformålet, naturmangfoldlovens bestemmelser og de bevaringsmålene som er satt i forvaltningsplanen.

Vi vil presisere at delegeringen ikke gjelder søknader om ferdsel som må behandles etter naturmangfoldloven § 48».

Konsekvensene i Midtre Nordland

Vedtektsendringene klargjør adgangen til å delegerer og MD vurderer det slik at forvalterne er kompetente til å motta en slik myndighet på et avgrenset område. Det delegeres kun myndighet i forhold til de spesifiserte bestemmelsene om ferdsel som framgår av de ulike verneforskriftene. Styret bes samtidig av MD om å vurdere om det skal gis særskilte retningslinjer for denne typen saker for de parkene hvor det ikke foreligger godkjent forvaltningsplan. Dette foreslår sekretariatet skjer gjennom at styret vedtar eget reglement for delegering.

Det foreligger godkjente forvaltningsplaner for Sjunkehatten og Junkerdal nasjonalpark. For Saltfjellet-Svartisen er gjeldende plan fra 1991 utgått på dato og for Rago er et utkast nå sendt ut på høring.

Nedenfor gjengis verneforskriftenes «ferdselsbestemmelser» for de enkelte verneområdene som forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Sekretariatet er startet arbeidet med å oppsummere – dette skal bearbeides videre til styremøtet– hvilke saker som i lys av de nye vedtektene kan delegeres til forvalterne.

Saltfjellet og Gåsvatnan landskapsvernområder:

IV: Forbudsbestemmelser

8. Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing med luftfartøy og lavtflyging er ikke tillatt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.
9. Bruk av ride- og kløvhest er bare tillatt langs eventuelle traséer som er særskilt utpekt til dette av fylkesmannen.

VI Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser

Midtre Nordland nasjonalparkstyre kan gi tillatelse til:

2. Nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april.

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

4. Motorferdsel

- 4.1. Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyving med luftfartøy er forbudt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.
- 4.2. Unntatt fra bestemmelsene i pkt. 4.1. er:
- gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, sikrings-, oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsøyemed. Øvelseskjøring for disse formål innen nasjonalparken er ikke tillatt.
 - forsvarrets nødvendige lavtflyving.
 - nødvendig bruk av beltekjøretøy på vinterføre for utøvelse av reindrift.
 - ferdsel med motordrevet båt på Nordfjord i Rødøy.
- 4.3. Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser - Midtre Nordland nasjonalparkstyre kan gi tillatelse til:
- landing med luftfartøy og annen motorferdsel i reindriften enn den som er nevnt i pkt 4.2.
 - landing med luftfartøy og eller kjøring med beltekjøretøy på vinterføre i tidsrommet 1. mars – 30. april for transport av brensel, materialer, innbo og proviant til eksisterende hytter.
 - motorferdsel i andre nødvendige tilfeller.
 - nødvendig anleggstransport på vinterføre gjennom Raudfjelldalen fram til damstedet i Bjøllådalen.

Før eventuell tillatelse til motorferdsel i nasjonalparken gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Andre transportmetoder og kombinerings av flere transportbehov skal også vurderes.

6. Ferdsel og annen aktivitet

- 6.1. All ferdsel og aktivitet skal skje hensynsfullt og varsomt slik at en ikke skader natur- og kulturverdier, forstyrrer vilt, tamrein og bufe, eller er til ulempe for andre. Bruk av motorisert isbor er ikke tillatt. Idrettsarrangement, jakthundprøver og annen større organisert virksomhet er ikke tillatt.

Bruk av ride- og kløvhest er bare tillatt langs eventuelle traséer som er særskilt utpekt til dette av fylkesmannen.

Fylkesmannen kan gi tillatelse til turlagsvirksomhet, naturguiding m.v. Det samme gjelder arrangementer av lokale reiselivsbedrifter, lag og foreninger, og vitenskapelig eller

pedagogisk virksomhet som drives av universitetet, skoler eller andre institusjoner og som ikke strider mot vernebestemmelsene.

Ferdsl i forbindelse med militær operativ virksomhet er tillatt.

- 6.2. Fylkesmannen kan fastsette nærmere bestemmelser om ferdsel i nasjonalparken dersom verneformålet gjør det nødvendig.

8. Unntak fra vernebestemmelsene

Fylkesmannen kan gjøre unntak fra vernebestemmelsene når formålet med vernet krever det, for vitenskapelige undersøkelser og arbeid eller tiltak av vesentlig samfunnsmessig betydning, eller i særlige tilfeller når dette ikke er i strid med formålet med nasjonalparken.

Oppsummering i forhold til delegering:

- **Forvalterne kan på delegert myndighet behandle følgende saker:**
 - o **Nødvendig transport i forbindelse med reindrift som ikke skjer på snødekket mark (slike saker er ikke behandlet så langt – det kjøres i dag uten nødvendige dispensasjoner)**
 - o **Nødvendig transport til hytter med helikopter og transport med snøskuter i mars og april**
 - o **Motorferdsel i andre nødvendige tilfeller**

Junkerdal nasjonalpark:

Ferdsel

5.1 Generelt om ferdsel

All ferdsel skal skje varsomt og ta hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner.

Bestemmelsene i denne forskrift er ikke til hinder for guidede fotturer. Bestemmelsen er heller ikke til hinder for turvirksomhet til fots i regi av turistforeninger, universiteter, skoler, barnehager, ideelle lag og foreninger.

Annen organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet må ha særskilt tillatelse av forvaltningsmyndigheten. Se for øvrig forvaltningsplanen.

Bruk av hest i forbindelse med reindrift og husdyrhold er tillatt i hele området.

5.2 Regulering av ferdsel

Innenfor nærmere avgrensa områder kan Direktoratet for naturforvaltning ved forskrift regulere eller forby ferdsel som kan true verneverdiene.

5.3 Generelle unntak for ferdsel

Bestemmelsene i punkt 5.2 gjelder ikke nødvendig ferdsel i forbindelse med militær operativ virksomhet, politi-, rednings-, brannverns- og oppsynsoppgaver, samt gjennomføring av skjøtsel og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten.

6. *Motorferdsel*

6.1 Forbud mot motorferdsel

Motorferdsel er forbudt på land og vatn, og i lufta under 300 meter.

6.2 Bestemmelsen i pkt. 6.1 er ikke til hinder for:

- a. motorferdsel i forbindelse med militær operativ virksomhet, politi-, rednings-, brannverns- og oppsynsoppgaver, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten
- b. nødvendig uttransport av skadd/sykt bufe når forvaltningsmyndigheten på forhånd er varslet
- c. bruk av beltekjøretøy på vinterføre og luftfartøy for nødvendig transport mellom Sulitjelma og Mavas for de som har fast bostedsadresse i Mavas. Kjøringen skal skje etter trasé fastlagt av forvaltningsmyndigheten etter drøfting med reindriften.
- d. bruk av beltegående « elgtrekk » eller luftfartøy for uttransport av slakt av hjortevilt
- e. forswarets nødvendige lavtflyging i etablert lavtflygingszone

6.3 Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:

- a. barmarkskjøring i reindriften
- b. bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med husdyrhold, vedhogst o.l.
- c. bruk av beltekjøretøy på vinterføre eller luftfartøy for transport av varer og materialer til hytter, vedlikehold av ferdselsveier o.l.
- d. bruk av luftfartøy i forbindelse med husdyrhold
- e. motorisert transport på vinterføre eller luftfartøy i forbindelse med mineralletting nord for Balvatnet
- f. motorisert transport på vinterføre eller luftfartøy i forbindelse med bygging av overføringstunnel mellom Balvatnet og Risvatnet
- g. bruk av motorbåt på vatn
- h. oppkjøring av Diamantløypa til Daudvatnet etter dagens trasé.

Oppsummering i forhold til delegering:

- **Forvalterne kan på delegert myndighet behandle følgende saker:**
 - **Nødvendig transport i forbindelse med reindrift som ikke skjer på snødekket mark**
 - **Motorisert transport i forbindelse med husdyrhold**
 - **Bruk av scooter til vedtransport o.l.**
 - **Nødvendig transport til hytter med helikopter og transport med snøskuter på snødekt mark fram til 1.mai**
 - **Motorisert transport i forbindelse med mineralletting nord for Balvatnet**
 - **Motorisert transport i forbindelse med bygging av overføringstunnel mellom Balvatnet og Risvatnet**
 - **Bruk av motorbåt på vatn**
 - **Oppkjøring av Diamantløypa til Daudvatnet etter dagens trasé.**

Rago nasjonalpark:

2. Fredningsbestemmelser.

2.1 Landskapet skal være fredet mot tekniske inngrep som veg- og jernbanebygging, bergverksdrift, grustak, vassdragsreguleringer, samt oppføring av bygninger og anlegg av enhver art med unntak av nødvendig husvær for oppsynet og hytter og innretninger i forbindelse med reindriften. Departementet kan gi tillatelse til utbedring og merking av stier og til oppføring av hytter for allmenn bruk under ferdsel, jakt og fiske i fjellet.

2.2 Ville pattedyr og fugler med bo og reir skal være fredet mot skade og ødeleggelse av enhver art.

Bestemmelsene skal likevel ikke være til hinder for:

- Utøvelse av jakt og fangst etter gjeldende bestemmelser så vidt angår rype, hare, villmink og rødrev.
- Utøvelse av rett til å forfølge, drepe og tilegne seg såret hjortedyr i samsvar med gjeldende bestemmelser.
- Forsvar av person eller eiendom som angripes av dyr.

Nye dyrearter må ikke innføres.

Departementet eller den det bemyndiger kan etter særskilt søknad gjøre unntak for avlaving av enkeltindivider av pattedyr som volder særlig skade.

2.3 Alle planter, herunder levende og døde trær skal være fredet mot skade og ødeleggelse av enhver art som ikke skyldes vanlig ferdsel. Til å gjøre opp ild skal det så vidt mulig bare anvendes kvist og greiner. Bærplukking er tillatt. Nye plantearter må ikke innføres.

2.4 For øvrig skal naturmiljøet være fredet mot:

- a) Motorisert trafikk til lands og til vanns og landing med luftfartøy med mindre dette skjer i politi-, ambulanse- eller sikringsøyemed. Tjenestemenn i reinnæringen i tjenesteoppdrag og reindriftsamer skal etter skriftlig tillatelse fra Lappefogden i Nordland kunne nytte snøscooter og lande med luftfartøy under utøving av lovlig reindrift.
- b) Forurensning av vassdrag og naturen ellers som ikke er nødvendig følge av ferdselen i området.

3. Spesielle dispensasjoner fra bestemmelsene.

Departementet eller den departementet gir fullmakt, kan gjøre unntak fra vernebestemmelsene når formålet med vernet krever det, for vitenskapelige undersøkelser, og arbeid eller tiltak av vesentlig samfunnsmessig verdi, eller i særlige tilfeller, når dette ikke er i strid med formålet med nasjonalparken.

4. Forvaltning.

Nasjonalparken står under forvaltning av Direktoratet for statens skoger i samråd med departementet. Søknad om dispensasjon etter bestemmelsene foran fremmes for skogforvalteren.

Kommunal- og arbeidsdepartementet utøver departementets myndighet etter disse bestemmelser.

Oppsummering i forhold til delegering:

Ingen hjemmel for dispensasjon fra motorferdselforbudet, med unntak av reindriften. Alle søknader om motorisert transport må behandles av styret etter naturmangfoldslovens § 48.

Sjunkhatten nasjonalpark:

5. Ferdsel

5.1 Generelt om ferdsel

All ferdsel skal skje varsomt og ta hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner.

5.2 Organisert ferdsel

Bestemmelsene i denne forskriften er ikke til hinder for organisert turvirksomhet til fots så lenge naturmiljøet ikke blir skadelidende.

Organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet må ha særskilt tillatelse av forvaltningsmyndigheten. Nærmere retningslinjer gis i forvaltningsplan, jf. § 5.

5.3 Bestemmelsen i pkt. 5.2 er ikke til hinder for:

- a. Turrennet Valnesfjord rundt.

5.4 Sykling og organisert bruk av hest

Sykling og organisert bruk av hest er tillatt i områder og på veier eller traseer som er godkjent for slik bruk i forvaltningsplanen, jf. § 5.

5.5 Grotting

Grotting er tillatt i Kjøttkjerstihola og i Singelhola. Organisert ferdsel i andre grotter krever særskilt tillatelse av forvaltningsmyndigheten, jf. punkt 5.2.

5.6 Regulering av ferdsel

Innenfor nærmere avgrensa deler av nasjonalparken kan Direktoratet for naturforvaltning ved særskilt forskrift regulere eller forby ferdsel som kan skade naturmiljøet.

5.7 Omlegging av stier

Av hensyn til naturmiljøet og kulturminner kan forvaltningsmyndigheten legge om eller kreve fjernet merking av stier og løyper.

5.8 Generelle unntak for ferdsel

Reglene i pkt. 5 gjelder ikke nødvendig ferdsel ved gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i samband med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsvirksomhet, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver bestemt av forvaltningsmyndigheten.

6. Motorferdsel

6.1 Forbud mot motorferdsel

Motorferdsel på land, i ferskvatn og i lufta under 300 meter fra bakken er forbudt.

6.2 Bestemmelsen i pkt. 6.1 er ikke til hinder for:

- a. Motorferdsel ved gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i samband med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsvirksomhet, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver bestemt av forvaltningsmyndigheten. Bestemmelsen gjelder ikke øvelseskjøring.
- b. Nødvendig bruk av beltekjøretøy på vinterføre og bruk av motordrevet båt i forbindelse med utøvelse av reindrift. Leiekjører for reineier eller reindriftsansvarlig må medbringe skriftlig dokumentasjon/avtale med oppdragsgiver for at kjøringen skal være lovlig.
- c. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre for nødvendig transport av skoleelever, varer og

utstyr mellom Vassvika-Røsvik-Øvre Valnesfjord for de fastboende i Vassvika. Kjøringen skal skje etter trase fastlagt av forvaltningsmyndigheten.

- d. Forsvarets nødvendige lavflyging.
- e. Nødvendig motorferdsel ved slått på gammel innmark i Sjunkfjorden og Hola, jf. punkt 2.2 g. Dette kan omfatte slåmaskin og lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.
- f. Bruk av barmarkskjøretøy på innmark i Sjunkan.
- g. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med vedhogst etter punkt 2.2 l.
- h. Oppkjøring av etablerte skiløyper i Øvre Valnesfjord og Bodømarka i perioden f.o.m. 1. november t.o.m. 1. mai. Dette gjelder følgende etablerte traseer:
 - Røsvik-Kinesknubben med snøskuter,
 - nordenden av Sætervatnet-Røsvik med snøskuter,
 - for turrennet Valnesfjord rundt med løypemaskin,
 - Valnesfjord Helse- og idrettsenter-sørenden av Sætervatnet med løypemaskin,
 - Hopen-Langvatnet-Erlingbu med snøskuter.
- i. Bruk av snøskuter for nødvendig transport av utstyr til matstasjon ved nordvestenden av Halsvatnet i forbindelse med turrennet Valnesfjord Rundt samme dag som rennet arrangeres.
- j. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med drift og vedlikehold av eksisterende telefonlinje og drift og vedlikehold av eksisterende energi- og kraftanlegg og nødvendig. Kjøringen skal skje etter fastlagt trase av forvaltningsmyndigheten. Det skal i ettertid sendes melding til forvaltningsmyndigheten. Dette gjelder:
 - Telenors fasttelefonlinje på strekningen Korsvik-Færøy-Vassvik,
 - Heggmoen kraftverk i Bodø,
 - Undfossen kraftverk på Kjerringøy,
 - Bodø Energis 22 kV-linje på strekningen Heggmoen-Festvåg,
 - A/L Sørfold Kraftlags kraftlinje på strekningen Røsvik-Korsvik-Færøy-Vassvik.
- k. Motorisert ferdsl i forbindelse med istandsetting av energianlegg ved akutt utfall. Det skal i ettertid sendes melding til forvaltningsmyndigheten.
 - l. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre for nødvendig transport av personer og utstyr mellom Vassvik og Færøy i forbindelse med næringsmessig fiske for fastboende. Kjøringen skal skje etter fastlagt trase av forvaltningsmyndigheten.
- m. Motorferdsel for transport av syke/skadde bufe i medhold av lov om dyrevern. Kjøretøy som benyttes, skal være skånsomt mot markoverflaten. Det skal gis melding til ansvarlig oppsyn for verneområdet i forkant av kjøring.

6.3 Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:

- a. Øvingskjøring for formål nevnt i pkt. 6.2 a.
- b. Bruk av barmarkskjøretøy i forbindelse med utøving av reindrift i området Furnesfjellet-Kosmofjellet.
- c. Bruk av luftfartøy i forbindelse med utøving av reindrift.
- d. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med husdyrhold.
- e. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i Øvre Valnesfjord for nødvendig transport av klienter ved Valnesfjord Helse- og idrettsenter.

- f. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre eller luftfartøy for transport av varer og utstyr til hytter.
- g. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre for nødvendig transport av ved, varer og utstyr til Erlingbu etter etablert trase. Flerårige tillatelser kan gis.
- h. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre eller luftfartøy for transport av materialer til vedlikehold og byggearbeid på bygninger, anlegg og innretninger.
- i. Bruk av lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget eller luftfartøy for uttransport av felt elg og hjort.
- j. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med vedhogst eller uttak av trær etter pkt. 2.2 j og k.
- k. Bruk av barmarkskjøretøy i forbindelse med vedhogst etter pkt. 2.2 l.
 - l. Bruk av barmarkskjøretøy for uttak av ved til eget bruk og trær til vedlikehold av egne bygninger i Sjunkan.
- m. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med kalking etter pkt. 3.3 b.
- n. Motorferdsel i forbindelse med drift, vedlikehold, oppgradering/fornyelse av eksisterende energi- og kraftanlegg.
- o. Nødvendig motorferdsel på barmark i forbindelse med oppsetting av gjerder for husdyr, jf. pkt. 1.3 g og i.

For reindriften kan det gis flerårige tillatelser for bruk av terrenggående barmarkskjøretøy ut fra reinbeitedistriktets bruksregler og distriktsplan i henhold til reindriftsloven.

Oppsummering i forhold til delegering:

- **Forvalterne kan på delegert myndighet behandle følgende saker:**
 - **Nødvendig transport i forbindelse med reindrift i området Furnesfjellet-Kosmofjellet som ikke skjer på snødekket mark**
 - **Motorisert transport med beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med husdyrhold.**
 - **Nødvendig motorferdsel på barmark i forbindelse med oppsetting av gjerder for husdyr,**
 - **Bruk av skuter og barmarkskjøretøy i forbindelse med vedhogst etter pkt. 2.2 l.**
 - **Bruk av barmarkskjøretøy for uttak av ved til eget bruk og trær til vedlikehold av egne bygninger i Sjunkan.**
 - **Nødvendig transport til Erlingbu og private hytter med helikopter og transport med snøskuter på snødekt mark fram til 1.mai.**
Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i Øvre Valnesfjord for nødvendig transport av klienter ved Valnesfjord Helseportssenter
 - **Bruk av lett beltekjøretøy/luftfartøy for uttransport av felt elg og hjort.**
 - **Bruk av beltekjøretøy på vinterføre eller luftfartøy for transport av materialer til vedlikehold og byggearbeid på bygninger, anlegg og innretninger.**
 - **Motorferdsel i forbindelse med drift, vedlikehold, oppgradering/fornyelse av eksisterende energi- og kraftanlegg.**
 - **Bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med kalking.**

Konklusjon

Gjennomgangen viser at forskriftene er utformet på ulike måter og de spesifiserte dispensasjonsbestemmelsene for ferdsel varierer fra verneområde til verneområde. Forskriftene for landskapsvernområdene gir minst handlingsrom for delegering og medfører at mange saker må behandles etter § 48 i nml.

I løpet av perioden 2010-2013 er det gitt 2-4 årige dispensasjoner for nødvendig transport til hytter i verneområdene som forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Det betyr at omfanget av saker som kan delegeres til forvalterne vil være begrenset. I de tilfellene det søkes om andre kjøretider enn det som fastsatt i forskriften eller ekstra turer pga. funksjonshemming må disse forelegges styret.

Behovet for mailmøter forventes redusert. AU bør vurdere behovet for fysiske AU-møter etter hvert som en ser de praktiske konsekvensene av denne vedtektsendringen.

Sekretariatet vil bearbeide denne saken videre med utgangspunkt i AU's innspill slik at styret kan vedta »Reglement for delegering av myndighet til forvalterne» i sitt møte 18.februar.

Arkivsaksnr: 2013/89-0
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 04.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Arbeidsutvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre	7/2013	25.01.2013

Saltfjellet landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for bruk av snøskuter for transport til hytte - Bjørn og Gunnhild Karlsen

Forslag til vedtak

Bjørn og Gunnhild Karlsen, Beate Karlsen og Toril Karlsen Aunan gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Saltfjellet landskapsvernområde, kap. IV pkt. 8, for bruk av snøskuter til transport av utstyr og ved til egen hytte ved Vestre Viskisvatn. Dispensasjonen gis etter verneforskriftens kapittel VI, pkt. 2.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- * All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- * Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1. mars – 30. april i årene 2013 og 2015.
- * Dispensasjonen gjelder for inntil seks (6) turer med en (1) snøskuter for nødvendig frakt av materialer og utstyr.
- * Kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00.
- * Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- * Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- * Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Molov. 10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.15.
- * Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

I søknad av 03.01.2012 søker Bjørn og Gunnhild Karlsen om dispensasjon for bruk av snøskuter for transport av utstyr og ved til egen hytte ved Vestre Viskisvatn innenfor Saltfjellet landskapsvernområde.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader. Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Saltfjellet landskapsvernområdet, jf verneforskriftens kapittel IV, punkt 8. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april, jf verneforskriftens kapittel VI, pkt. 2.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Å kunne transportere ved, materialer, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøskuter på vinteren. Etter verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde kan det gis tillatelse til dette i mars og april.

Etter en prøveordning på 90-tallet ble det fastsatt at det ikke skulle gis mer enn seks turer pr. år for transport av ved, varer, materialer, utstyr med mer. Et større antall turer enn dette må begrunnes i spesielle og forbigående forhold.

Hovedformålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensinger på ferdselen både med hensyn til antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensinger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon

Vi vurderer omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysning:

Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering. Når forvaltningsplanen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

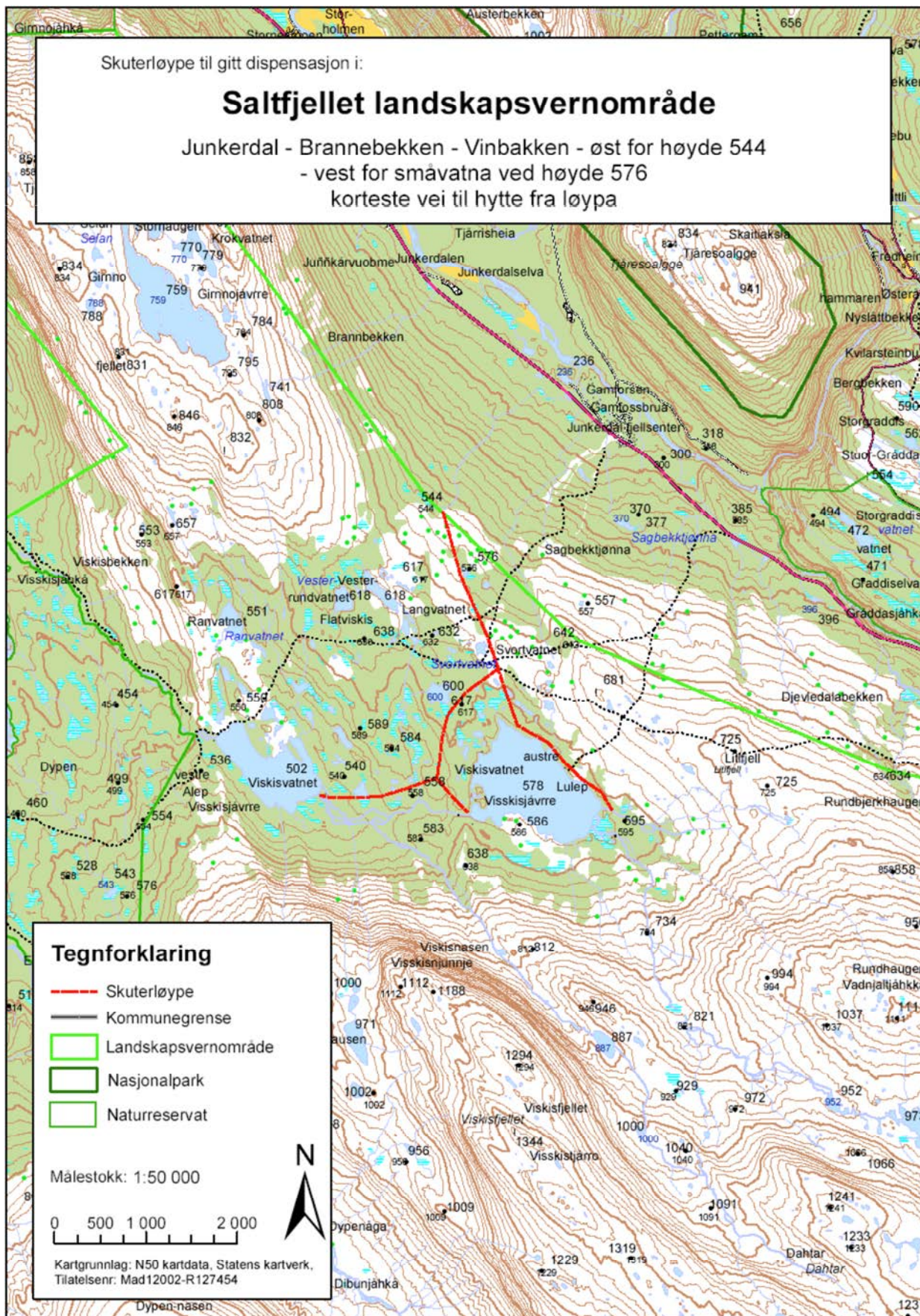
Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen.

Parter i saken:

Bjørn og Gunnhild Karlsen	Junkerdal	8255	RØKLAND
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten v/ Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven



Arkivsaksnr: 2012/9009-0
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 20.12.2012

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Arbeidsutvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre	8/2013	25.01.2013

Junkerdal nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Solvågvatnet - Saltdal jeger- og fiskerforening

Forslag til vedtak

Saltdal Jeger- og Fiskerforening gis dispensasjon fra § 3, pkt. 6.1 i verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark for begrenset bruk av snøscooter i forbindelse med frakt av varer og utstyr til foreningens naust/ hytte ved Solvågvatn. Dispensasjonen gis etter §3, pkt. 6.3 c i verneforskriften for nasjonalparken.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på vedlagte kart er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder for en (1) snøscooter og det antall turer som trengs for nødvendig frakt, antallet turer er likevel begrenset oppad til fire (4) turer per år.
- Dispensasjonen gjelder fra det er tilstrekkelig snø til at kjøring kan foregå uten å skade vegetasjonen og fram til 1. mai i årene 2013 - 2016.
- Langfredag og 1. påskedag er scooterfrie dager.
- I november, desember, januar og februar gjelder dispensasjonen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.
- Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Statens Hus, Molov.10, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest innen 01.08.2016.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet trase og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

I brev av 12.12.12 søker Saltdal jeger- og fiskerforening om dispensasjon fra motorferdselforbudet i Junkerdal nasjonalpark for å kunne frakte ved og annet forbruksmateriell med snøscooter inn til foreningens naust ved Solvågvatnet. Det søkes om inntil fire turer med en snøscooter.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Junkerdal nasjonalpark, jf §6 i verneforskriftene, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens resolusjon av 9. januar 2004.

Formålet med vernet er:

-Bevare et stort tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.

-Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.

- Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Junkerdal nasjonalpark, jf. §3, pkt. 6.1 i verneforskriften, men nasjonalparkstyret kan gi dispensasjon til bruk av beltekjøretøy på vinterføre for transport av varer og materialer til hytter, jf. verneforskriftens §3, pkt. 6.3 c.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Saltdal jeger- og fiskerforening har til utleie et naust / hytte ved Solvågvatnet. Dette er et kombinasjonsnaust med en overnattingsdel som er innredet med utstyr og sengeplass til fire personer, samt da også med vedovn.

Å kunne transportere ved, materialer, forbruksartikler og diverse annet fram til dette naustet / hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøscooter på vinteren. Etter verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark kan det gis tillatelse til dette på snødekt mark frem til og med 1. mai. Med snødekt mark menes tilstrekkelig snømengde til at bakken ikke skades av kjøringen.

Aktuell kjøretrase kommer ikke i konflikt med spesielle naturfaglige forekomster. Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet, og det er derfor lagt begrensninger på ferdselen både med hensyn til antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil scooterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensninger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon

Vi vurderer omsøkte tiltak, med de begrensninger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Junkerdal nasjonalpark, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Saksopplysninger:

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen.

Klageadgang:

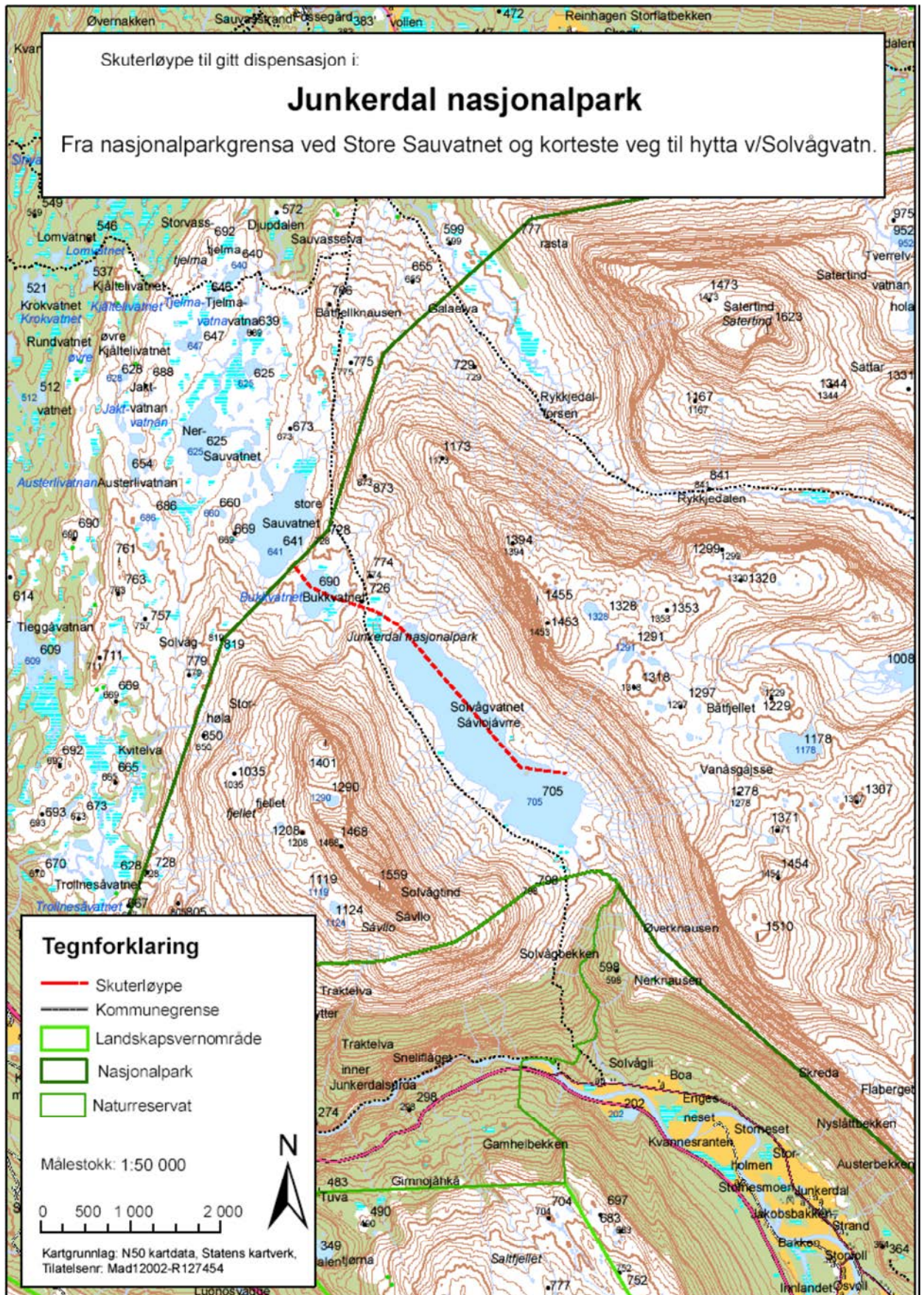
Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loffjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal jeger- og fiskerforening	Fløyveien 45	8255	RØKLAND
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten v/ Jim T. Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldsloven



Arkivsaksnr: 2012/8488-0
Saksbehandler: Hanne Etnestad
Dato: 04.01.2013

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Arbeidsutvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre	9/2013	25.01.2013

Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for bruk av snøskuter til egen hytte - Jon Jakobsen

Forslag til vedtak

Jon Jakobsen, Bodø gis med dette dispensasjon fra motorferdsel forbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde, kap. IV pkt. 7, for bruk av snøskuter til transport av utstyr og ved til egen hytte ved Store Gåsvatnet. Dispensasjonen gis etter verneforskriftens kapittel VI, pkt. 2.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- * All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- * Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1. mars – 30.april i årene 2013 og 2015.
- * Dispensasjonen gjelder for inntil seks (6) turer med en (1) snøskuter for nødvendig frakt av materialer og utstyr.
- * Kjøring er forbudt i tidsrommene 11.00-16.00 og 23.00-07.00.
- * Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- * Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- * Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.15.
- * Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

I søknad av 25.11.2012 søker Jon Jakobsen om dispensasjon for bruk av snøskuter for transport av utstyr og ved til egen hytte ved Store Gåsvatnet innenfor Gåsvatnan landskapsvernområde.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde og skal behandle dispensasjonssøknader.

Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder

- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- De botaniske meget rike områdene i Kvitberget og Skjevelfjell

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Gåsvatnan landskapsvernområdet, jf verneforskriftens kapittel IV, punkt 7. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april, jf verneforskriftens kapittel VI, pkt. 2.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Å kunne transportere ved, materialer, forbruksartikler og diverse annet fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom året. Dette gjøres både enklest og mest miljøvennlig med snøskuter på vinteren. Etter verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde kan det gis tillatelse til dette i mars og april.

Etter en prøveordning på 90-tallet ble det fastsatt at det ikke skulle gis mer enn seks turer pr. år for transport av ved, varer, materialer, utstyr med mer. Et større antall turer enn dette må begrunnes i spesielle og forbigående forhold.

Hovedformålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensninger på ferdselen både mht antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet. De gitte begrensninger i antall turer og begrensninger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon

Vi vurderer omsøkte tiltak, med de begrensninger som er gitt, til ikke å være i strid med formålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde, og mener derfor det kan gis dispensasjon.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysning:

Forvaltningsplanen for verneområdene på Saltfjellet er under revidering. Når forvaltningsplanen er godkjent og vedtatt vil det sannsynligvis bli mulig for forvaltningsmyndigheten å gi dispensasjoner av lengre varighet.

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen.

Parter i saken:

Beiarn kommune		8110	Moldjord
Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Jon Jakobsen	Hamarn 5	8003	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Statskog Fjelltjenesten v/ Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog SF avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven

